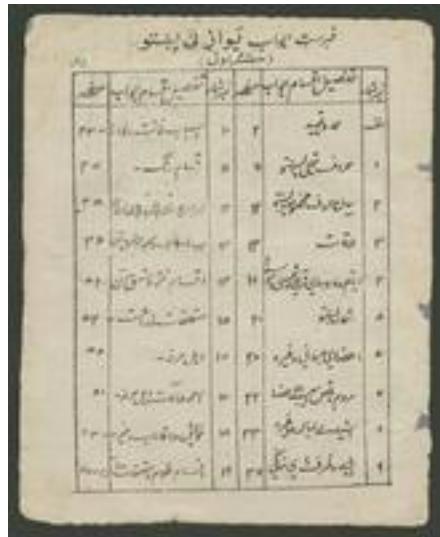

[Afghanistan Digital Library](#)

adl0332

<http://hdl.handle.net/2333.1/pvmcvfx9>

This is a PDF version of an item in New York University's Afghanistan Digital Library (<http://afghanistandl.nyu.edu/>). For more information about this item, copy and paste the "handle" URL above into a web browser.

When referring to or citing this item please use the "handle" URL and not this document or the URL from which you downloaded it.

All works presented on New York University's Afghanistan Digital Library website are, unless otherwise indicated, in the public domain. The images available on this website may be freely reproduced, distributed and transmitted by anyone for any purpose, commercial or non-commercial.

NYU Libraries, Digital Library Technical Services, dlts@nyu.edu

فهرست ابواب یوان لغت پښتو

(حصہ اول)

(۱)

نمبر شمار	تفصیل اقسام ابواب	صفحہ	تفصیل اقسام نوشہار	صفحہ	تفصیل اقسام زبان	صفحہ
الف	حمد و تہیید	۲	اکسپاب نوشت دخان -	۱۰	اکسپاب	۴۳
۱	حروف تهیی پښتو	۱۱	قسم رنگ -	۳۰	حراف	۳۰
۲	بيان حروف مخموط پښتو	۱۲	ادزان سکھ جامرو چنگناشان -	۱۲	ادزان	۳۵
۳	اوقات	۱۳	میوه ها - پھنپھار - دلخبار اور قرآن	۳۶	اوقات	۳۶
۴	ایام و ماهات بای تهیی و سی و سی	۱۴	اقسام غسل و تعلق آن -	۱۴	ایام و ماهات	۴۲
۵	شمار پښتو	۲۰	متخلقات زراعت -	۱۵	متخلقات	۵۴
۶	اعضای جسمانی وغیره	۳۶	اہل حرفة -	۱۶	اعضای جسمانی	۵۶
۷	مردم تھوس پھیلے اعضا	۳۲	اسکھ و دلات اہل حرفة -	۱۷	اسکھ و دلات	۶۰
۸	اشیاء لیساں وغیره	۳۳	خوش و اقارب وغیره -	۱۸	خوش و اقارب	۶۳
۹	اشیاء و طرفتی خانگی	۳۸	اقام طعام و متوفقات آن -	۱۹	اشیاء و طرفتی	۶۴

صفحہ	متعلقات آنکھ و فرج	اکابر شمار	(۱۴)
۷۳	بیوائے خانہ نگی - مشبی داران ملکی نظری	۲۱	
۷۴	بیوانات حلال -	۲۲	
۷۵	بیوانات حرام و شرک حلال	۲۳	
۷۶	پرندوں کے حلال -	۲۴	
۷۷	پرندوں کے حرام -	۲۵	
۷۸	قسام ایسے -	۲۶	
۷۹	مختلف صفات کا رسم حرام	۲۷	
۸۰	-	۲۸	
۸۱	-	۲۹	
۸۲-۸۳	--	۳۰	

چند شانی

(۳)

صفحه	سبق نشان	تفصیل سباق	صفحه نشان	سبک اول	بر شمار
۱۰۷	سبق پانزدهم	۴۱ ۹۳		سبق اول	۳۱
۱۰۹	سبق دوازدهم	۴۲ ۹۵		سبق دوم	۳۲
۱۱۰	سبق هفدهم	۴۳ ۹۶		سبق سوم	۳۳
۱۱۲	سبق هجدهم	۴۴ ۹۷		سبق چهارم	۳۴
۱۱۳	سبق پنجم	۴۵ ۹۸		سبق پنجم	۳۵
۱۱۴	سبق شانزدهم	۴۶ ۹۹		سبق ششم	۳۶
۱۱۷	سبق هفتم	۴۷ ۱۰۱		سبق هفتم	۳۷
۱۱۸	سبق هشتادم	۴۸ ۱۰۲		سبق هشتم	۳۸
۱۱۹	سبق نوزدهم	۴۹ ۱۰۳		سبق نهم	۳۹
۱۲۰	سبق بیستم	۵۰ ۱۰۴		سبق دهم	۴۰

(۴۶)

صفر	سبق سی دوم	۶۲	فیروز شاه	سبق بیست و یکم	۵۱	فیروز شاه
۱۳۷	سبق سی و هم	۶۳	۱۲۳	سبق بیست و دوم	۵۲	
۱۳۸	سبق سی و هم	۶۴	۱۲۴	سبق بیست و هم	۵۳	
۱۳۹	سبق سی و هم	۶۵	۱۲۵	سبق بیست و هم	۵۴	
۱۴۰	سبق سی و هم	۶۶	۱۲۶	سبق بیست و هم	۵۵	
۱۴۱	سبق سی و هم	۶۷	۱۲۷	سبق بیست و هم	۵۶	
۱۴۲	سبق سی و هم	۶۸	۱۲۸	سبق بیست و هم	۵۷	
۱۴۳	سبق سی و هم	۶۹	۱۲۹	سبق بیست و هم	۵۸	
۱۴۴	سبق سی و هم	۷۰	۱۳۰	سبق بیست و هم	۵۹	
۱۴۵	سبق سی و هم	۷۱	۱۳۱	سبق بیست و هم	۶۰	
۱۴۶	سبق سی و هم	۷۲	۱۳۲	سبق بیست و هم	۶۱	
۱۴۷	سبق سی و هم	۷۳	۱۳۳	سبق بیست و هم	۶۲	
۱۴۸	سبق سی و هم	۷۴	۱۳۴	سبق سیم	۶۳	
۱۴۹	سبق سی و هم	۷۵	۱۳۵	سبق سیم	۶۴	
۱۵۰-۱۵۱	سبق چشم					

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

هُوَ الْعَيْنُ

اللّٰهُمَّ تَعَالٰى شَرِيكُكَ لَا يَكُونُ

عَزَّوَجَلَّ

دَامَرَى پَتَهَ دَبَشِيرَهُ وَالِي دَبَشِتُودَهَ
چَيِّهِ لَهُ نَخْبَنِي دَيَّا سَنِي دَلُوْهُ دَرَشَلَ (الغَازِي اِمِيرَهَانَ الدَّخَانَ)
كَلَمَشَرِّيَّهُ عَلِيَّهُ حَضَرَتْ (الغَازِي اِمِيرَهَانَ الدَّخَانَ)
لَهُ مَرَكَى دَبَشِتُودَهَ دَلُوْسَتِي دَقَولَى لَوْسَجَارَى
اَزْمَرَكَهُ دَبَشِتُودَهَ بِرَاهَهُ مَكْتَبَهُ عَمُومَى
أَفْعَانِي بِرَاهَمَضَاءَ وَزَارَةَ جَلِيلَهُ مَعَارِفَ بِرَاهَمَهُ دَهَهَتْ

خَاصَّ فَعَانِي

يَوَارِنِي دَبَشِتُودَهَ

حَصَّهَ اَوْلَى اَنْ يَكِي لَفَظَهُ اَسْتَ كَمَفَرَدَاتَ
سَخْنَ رَانِشَانَ سِيدَهُ - اَثْرَقَاهُهُ بِيَانَ عَبْدَالْوَهَابَ
كَافَوْقَى تَرْجَانَ مَرَكَهُ دَبَشِتُودَهَ وَحَصَّهَ دَوْمَ اَنَّ
مَرَكَبَاتَ اَسْتَ كَمَحَاوَرَهُ اَفْعَانِي بِيَانَ يَا دَكْرَفَهَ
يَشُودَهُ - سَخَرَيَهُ عَمَّا خَدَرَ زَانَ خَانَ لَمَرَى غَرَبَى
صَرَكَرَهُ دَبَشِتُودَهَ -

دَرْمَطِيعَ وَزَارَةَ جَلِيلَهُ مَعَارِفَ طَبَعَهُ - ۱۳۰۷هـ
عَدَ طَبَعَ - (۴۰۰)

رَهَبَى بِرَضَهِ يَرِيُو كَرَدَهُ چَيِّهِ يَوَهَ يَوَهَ
خَبِرَهُ بَسِيَّيِّهِ - نَخْبَنِي دَكَبِنِي دَيَّا مَيَانَ عَبْدَالْوَهَابَ
كَامَيَّيِّهِ تَرْجَانَ مَرَكَهُ دَبَشِتُودَهَ وَمَبِرَخَهُ بَرَهَ
كَنْدَى مَهْبَرَى دِيَّيِّهِ چَيِّهِ دَبَشِتُودَهَ وَيَنَاوَى پَهْزَدَهَ
كَعِيرَى - كَبَلَ دَعَ - مَحَلَ زَانَ خَانَ لَمَرَى غَرَبَى
دَمَرَكَهُ دَبَشِتُودَهَ -

پَهْتَانَ بَجَى كَهُ دَلُوِي يَوَهَنِي وَزَرَهَوَنَ تَاَيَهَ سَوَهَ
شَمِيرَهُ تَاَيَهَ - ۱۳۰۷هـ (شَهِرَهُ سَوَهَ)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ستاينه د الله او سموال د خيرى
حمد خداوند و تهيه سخن +

تول ستاينه الله ستاده	که عمد شده خدا يا ترا
کبسته پورمه تول پياده	بود زير و باي بذاستيما
کر خوک سه ستاپلاره لارسي	کسي گريافت روستيقم
و چويزمه هبيه و لاري	بند مگذاش گردد مقیم
خرگند وي د تول هري	په خسته دنيد ضجع و هلا
جي صاف و جي آهي	بهانه موافع نازند هان
دا خسبيه سنه سه بياد	بود اين سخن سه يكشان
ستاده لوی رسول و پياده	رسول خطيم تو كرد هان
دده ملوا و کهول نول	هم چه بش هم آل با تمام

خُرگنْز كُوي دَغْرِبُول
و غلِيم ترهِم سِنْكَاره دَي
دَسْنَلُوبَنَاره دَي +
موْبِيجِي دُونْرَشُو و لَوِيدِي
سِنَالَه لَارِي يُوشِيلِيدِي زَرَاه تو بُعْدَه سِنَه آبَه
دَرِسُول بَلْمُودِي پَرِنِي
لَسْنَخَانَه مُونَشَدِي كِينِي نُودِيم شَرَقَ سِجُودِي زَار
تَه مُوپِرَتَه كَه دَزِشَه تو مَارَا بَكَن بازِپِسْه
دَرِسُول پَرِن لَارِسَه بَراهِ رَسُول كَرمِيتَه سِلِيم
چَه كَرَادَي فَجَنَكَه مُونَقَل رَه تَاجِلَه عَالِم اينِجَن
دَلَوِي سَى آسَه وَلَه بَنَا شَه عَدِيل كَلَافِي بَنَان

<p>د اخْبَرْ و هَرْ بُوهْ تَهْ بِنْكَادْ دَهْ چَى دَهْ تَهْ بُوهْ شَوْ خَمْلَهْ اَوْ لِيَكْ اَوْ لِيَكْ يَهْ بِخَيلَهْ نَسْ لَوْهْ تَوبْ اَوْ پَورْ وَالَّهْ دَرْ لَوْدَلَهْ - اَوْ دَرْ دَلَهْ اَهْ لَسْ وَلَهْ - پَلَهْ بَهْ وَكَى دَنْهَى دَاخْبَرْ مَنْكَ سَوْهَهْ دَهْ - آهْ يَهْ بِتَنْهَهْ نَهْ لَرْيْ -</p> <p>دَبِيتَانْهَهْ مَيْيَيْ (اَفْغَانِستانْ) هَيْرَى هَيْرَى هَرَانْيَا وَپَورْهَا</p>	<p>اَيْنْ بَخْنْ بَهْ دَانْ طَهْ بَهْتْ كَهْ زَبَانْ هَرْ قَوْيَهْ زَبَانْ ذَاتِي خَوْشَانْ لَهْ دَنْوَتْهَهْ كَهْ بَهْتْ بَزَبَانْ ذَاتِي شَانْ نَزَّرْ دَهْ تَرْقَى دَهْ كَهْ مَلِي نَيْدَوْهَهْ دَهْتْ دَهْ دَهْتْ وَازْ حَتِاجْ بَهْ بَهْ تَنْهَهْ بَرَاهَهْ دَرْ بَهْهَهْ اَقْوَامْ دَنْيَارِينْ بَخْنْ بَهْ بَهْتْ قَبْولْ شَهْ حَجَتْ بَدَلِي نَهَارْ دَهْ</p>
--	---

پوسه تو سیالی و خپل سیمه	کامل شمشیرز نی را به سایگان
والو ته خرگند کوچی دی	خود ظاهر کرده
چی توله به مَنِی - بونیر چی	کر همه قبول دارند - باید که
د اسی مَنِه و چ تبر ترد می	چین پر توت و بازو دار قوم پیش
پخوا پر تَرَی کی پر بنو بلی	ازین در دنیا بخوبی یاد
او پر لو یو تولو آکیو کی گنهانی	واز سلطنت های کلان شمرده
سوی وای - دو نزدی چچی	بیشدند - مگر چونکه
بُنْسَتَه دَهْرَه تولنی که تی هر خوک	اساس فوائد عمومیه را هر کس
نسی این بنو وای - لمبی مشتر	نمی تواند نهاد - کلان اول
د تپ غواصی چها پر کبسته	قوم مینتو اید - که به ترقی
پوسه دَخَلی مینی پوه	و تزل جملات خود داشته

<p>او په تول پوهنه د مشروطه د به حکمت کهانی فهیده باشد.</p>	<p>او په تول پوهنه د مشروطه پوهاند وی.</p>
<p>ایست امروز که اول وقت سلشنست افغان گفتہ میشود. صاحب کهان افغان (غازی امیر ایان اسد خان) که به</p>	<p>دادی نئ و راجح چی مهری پک د پیستانه تو لوکی بلل کیوی. مشریادار پیستانه (الله از آنها مبارک) چی پر</p>
<p>عمر پرسه بعلم و فهم پر افغانان گذشتند و عالی است. بین طرز ترقی قوم خود</p>	<p>کلوزوی او په پوهانه پلار د تیر سووا و او سنبیو پیستون دی په دی راز د لو هر تا په د خپل تبر</p>
<p>و آبادی و طرز خود</p>	<p>او د و دای د خپلی میخی</p>

پو و سوچی دَتُوری هَت کِنگِه
 نهست که قبضه شمشیر فیاره ی قلم
 بَشْ مَهْمَهْ نه خبلیوی او پرَدَی
 نه خلیوی او پرَدَی
 تر منگری شپیخ نه خبلیوی
 ارام گاهِ هَم شمه بَدَه ز خلیوی
 او و خیخ اس موانه دَبَل په ثبَه
 مردانگی خیخ دَم نیان په گانه
 په گانه دیا لشتر میگرد دیه باره
 و نه بُری ش به خپله ته مخ
 نیان قوی توجه
 سو و چی هَر و مَو و دی خپله فرمودند که ضرور نیان قوی خود ما
 ز به بشی سی او په قویوی خاص شود و بطنست
 او قوی لوگی کی دی بلخه دی
 دیه باره دیه باره دیه باره
 نه بنوی په نه په نه
 جاری نیاشد دانایان دینا
 بخایده رین حکم میدنه

چی دا خبر پا شلی دی او	که این چه تجارت - و
چه حاصل خواهد شد -	ا خسته بیدیر خسروی -
ر مرور طبع بخت افغان آمد	ن ن را و خو ش د افغان دستوری
روشن رضیش کوه و داران آمد	ن ن نا سود پستو سمه و غر
ر مرور جد از خوش خهان گشته	ن جلا سو ه خشلوان قول المپش
ه ر خشته گنده پرده شادان آمد	ن ن مخ پتی توله و اچول بید
پیش نی افغان رضیا شد خوش	ن ن سند ک د بینتو پستو و دین
ک افغان وال نصیب خهان آمد	د عالم پر کوری ن د ویرنا فرین
این است رزت ثرا ن رندیش گلان	دادی لر خنبی د هخ اندیشی قلوب
افغانان این خستین کو چک حصہ	د پستا زد المزی کمکلی برخه
حالیا فعائیست -	د بیش پری د پستو د -

چی لەرکی دېپستورا ووئە کە از مەھل افغانی بىزامە
 او تىرىپ سارى داسى لىكىدۇ تا لمۇزايىن چىز نوشلىقىتە
 پەقولەنەزى كىنە دىلىدۇ بىتام دەنە دىدە ئىشىدە
 چى دەبۈدى يېڭىخەپلىكتە کە لەزىبان بىگانە غاصلىدە
 نو سىرىگە والى خىن خىنى كۆپ پەھبەن ئەن ئەن ئەن ئەن
 چى لەپەپى دېپستورا چەپلىقىسۇ کە مانىدىي كە زىبان زەقانى ئەسلىقىدە
 اما ئەن مىتىي بىر قىسا پەۋەرلەپ كە چىزىن دەلت اما ئەن بىزودى ئەن ئەن
 تۈلۈۋا گەمۈد غەسى وەزىي اھىنج بىگانە ئېبرايىدە
 كە داڭىڭى خەوەصىنە وە
 بېيرچى تۈل پېستانە دى بايدى كە بەنە ئەفغانان دىن بە
 دادازوئى زېرەپ بولىن شىدە تۈلە پەرسىنە

اور نشواند دادا سی تو هر چیزی خوب نداشت دادای
 پیریو ای یا چیزی خوب نداشت دادای
 آن دینشنود خپل لوی پا سو
پادشاه خود نارا
 بادردی پر بخان او روزگار
بیجان نکارا ولادتی
 خپل و پر و لی.
خود بخزند.

که خواه غور لوی از صاویانی
گرسی آکوش شده بشنو دکھترین
هم پردی و نیازد کیم تو
خک زگرد در زین گستربراہل متن

کابل

طویل قیخ د سلوغی می اشتبه سنه شرح ریمه خلوق و
 (آن دلیل) امض تسا
 (۲ تجاذی اثنانی)

خادم نهاده چون عده ملکیح فند عزی

مله کی مشردمو کیے دلپسنو

لِكْ بِكَمِ الْكَوْكَمِ الْجَيْهُنُ

لَمْ يَرِدْ يَوْمَ لَيْلَةِ	حَصَّةُ اولِ خاصِلِ فُغاِيَنِ
-----------------------------	-------------------------------

حِرْفُ لَهْجَيِ پِينْتُو

ا ب پ ت ت ج چ خ خ د د س ه
ذ ڏ ب س ش ب ن غ گ ڪ ل م ن
ن و ه ڦ ڻ

الف با نے پین تو (۳۰) حروف است۔

از انجمله ۲۲ حرف، مابین پین تو و فا سی مشترک است.

و سه حرف (ا-ت- ڏ- ڻ)، مابین پین تو و آر و مشترک.

و پنج حرف (ش- خ- ب- ن- ه) خصوصیان

پین تو است۔

جدول حروف مخصوصه پیشتو					
	معنی	فاسی	تقطیع	مثال	کیفیت
ت	تفوکر	سلطان	ت	مت سه زیر حلقة دارد که در ارد و آن مینویستند	ت
ش	ش	خورش	چهارده	س	ح پیش - سه نقطه بالای سروارد
خ	خ	پنجوس	پنجاه	ز	ح پیش - سه نقطه بالای سروارد
ه	هال	هدی	باشتکیم	د	ه پیش - سه حلقة دارد که در ارد و پنجه مینویستند
ر	رسے	رونده	کور	ر	ه پیش زیر حلقة دارد که در ارد و پنجه
ذ	ذ	بز	بع	آواز	ث
د پیش - سه نقطه در بین و دو نقطه زیر آن رین حروف است افغانی، آواز پیش مجموعه ادا مینا پند چله پنجم مردم پشا فردو سوات و بیرون غیره در باوازگ هستحال مینا پند و اهل قند که مقدم علیه و زبانه ای پیشتو قرار یافته اند به آواز اصلی که مربع آن نوک زبان و کام بالا باشد اند هستند که آواز ث ثقیل دارد (یعنی بد افغانی)					

بقيمه جدول حروف مخصوصه پښتو

کيفيت	معني	عفران	فارسي	مثال	تلفظ
س يېتھ - یک نقطه ميله و يك نقطه زيره دارد اين حرف را نيز تاواز ٿالئے مختلفه اوانيزه چنانچه اهالي پشاور و پنځر گار و غيو بش	بندين	غابن	دندان	ش	بش
را باواز خ استعمال مينياند پنه بيه ميناند و خه مينوانند لکن اهالي قند هار باوازا صلي مخصوصه آن که پنه افعاني يعني ش تقييل باشد ادا مينانند -	بندين	غابن	دندان	ش	
ک - یا با شد بالاشش دم دارد که در فارسي آزرا چين گ مينويسند -	گ	گاف	گدھ	لنج	گ
ن - یه باشد زير حلقة خورد دارد که در فارسي خوانده ميشود - اهالي پشاور اين را چين نھ - مرکب مينويسند لکن خلط است زير که از خود صورت دارد هجت مركب نوشتنه نويست -	نون	سرنھا	روشني	ن	

فارسی	فارسی اوقات (۳)	پښتو
شب روز	شَبَّ وَجْنَى	شب
صبح کاذب	سُرْكَهِيَخ	روز
صبح	گَهِيَخ	صبح صادق
نوک آفتاب	پِيش از آفتاب بَلَه	لَرَ خُوك
ضُحى	وَقْتِ نَاشْتا	خَابِت
چاشت	غَرْمَه	نَيم چاشت
دیگر	مازِدِيَگر	پیشین
غروب آفتاب	لَرَ لوَيدَه	دیگر بند
عاشر	ماخْسَنَه	شام
پاس دوم شب	دو و مِشْوَمه	لَهْرَهِ شَوْمه

فارسی	پیشتو	فارسی	پیشتو
پاس چوم	دنه چمه شوم	نصف شب	نینکری شبه
رماز	نن	سحری	پیشلَه
حال	اووس	دایب	برایی
رشب	نن شبه	پیشتر	پخوا
دیر و ز	پرون	رماز	نن رَوْجَخ
پیش پری روز	لا اوْرُمه دوچ	پری روز	وْزَمَه رَوْجَخ
رصبح	نن گهیخ	پیشتر پری روز	لا لاُرُمه دوچ
پرس فدا	بل گهیخ	فردا	گهیخ
هر روز	هر دوچ	پستره فدا	لا بل گهیخ
پرش	وْدَمَه شبه	هر شب	هر شبه
لا لاورمه شبه	پیش پر شبه	لا اوْرُمه شبه	پیش پر شبه

فارسی	پیشتو	فارسی	پیشتو
سُبُوزْ تِحی شِب	شب ماهاب	شِب هه شِب	شب
دَخوْر لِسْم سُبُون	بد	شِتارِیک	تروزْ تِحی
نوْهِی مِشت	هلال	هه	میاست
سَلْ کالی	قرن	سَل	کال
پک	وقت	ههضه	اوَهْ نَه
پل	دقیقه	ثانیه	رب
شومه	پاس	ساعت	گَهی
لاوس پر لِه	لام	فرا وقت	سم له لاسم
پله پسی	کی بعد و گیری	باز	بیا
رُهْمَی	اول	پس	وروسته

فارسی	پشتو	فارسی	پشتو
هر وقت	هروکله	تا وقت	نا پلک
ہمیشہ	تل	ہر وقت	هروکله پچ
یک وقت	بو پاک	تا بد	تل تر تله
جیسے جیسے	چیر کے چیر	کدام جای	چیر سکے خو
یہ وقت	هیچ کله	بچ جای	هیچ چیر کے
گاه گاهی	کله کله	وقت کی	کله
یگان یگان وقت	کله نه کله	تا کرم وقت	(ترکله توکله پوری)
تابکی	{ قرکمه پوری }	تابخنا	ترخو-ترخو پوری
اسال	سرد	زبت نہبت	وارد په وار
پراسل	وہم کال	پراسل	پھر خن
		پیش پرکل	لا وہم کال

فارسی	پښتو	فارسی	پښتو
ایام و ماهاتهنه قمری و خمینی و موسم ۱۴			
یئنہ	لړوکی رونځ	شنبه	شـرـفـخـ
شنبه	ورپسی رونځ	دوشنبه	درـنـزـدـکـارـخـ
چخنہ	سبه روونځ	پهـشـنـبـهـ	لاـسـپـوـکـرـوـقـشـ
و حرم	نمـبـحـیـ مـیـتـ	جهـ	قوـلـنـ روـونـخـ
سبـجـ دـلـاـولـ	طـمـزـیـ خـودـ	صفـ	سبـهـ مـیـاـشتـ
جادـیـ دـلـاـولـ	درـهـیـ یـمـخـورـ	رسـیـعـ الشـافـیـ	دوـومـخـورـ
رجـبـ	دـاـالـهـ مـیـتـ	مجـدـیـ الشـافـیـ	شـلـوـمـخـورـ
منـفـانـ	درـوـزـکـهـ یـاـیـاـ	شـبـانـ	دـنـجـلـسـیـ مـیـاـ
ذـیـالـقـعـدـهـ	صـنـجـوـیـ مـیـتـ	شوـالـ	پـکـنـیـ آـسـنـوـ
		ذـیـالـحـجـهـ	لوـیـ اـخـترـ

فارسی	پیشو	فارسی	پیشو
ماه نور	دَغْوَایِ شَتَّا	ماه حمل	دَوْمِرِیِ مِیَا
ماه سرطان	دَچْنَکَا بَنْصِيَا	ماه جوزا	دَغْبُوكَوْلِهِ شَتَّا
ماه سپتمبر	دَوْبِیِ مِیَا	ماه هله	دَوْمِرِیِ مِیَا
ماه عقرب	دَلَّمِ شَتَّا	ماه میزان	دَتَلِ شَتَّا
ماه جدی	دَمَرْعَوْمِیَا	ماه قوس	دَلِسْكَهِ شَتَّا
ماه حوت	دَكَبِ شَتَّا	ماه دلو	دَسْلُوْعَهِ مِیَا
خران	مَنْقَى	بهار	پَسْرَلَى
مرستان	زَحَّمَى	تابستان	دوْبَى
حدائقی	دُجْ كَالِى	آبادگانیه	بَنْكَالِى

فارسی	پستو	فارسی	پستو
شماری پستو (۵)			
دو	دوه	کَبَّ	یو
چهار	خاور	ثَّ	دُوكے
شش	شَیْنَ	تَنج	پنجہ
هشت	اَتَه	هَفَّت	اوہ
ده	لَس	نَه	نہ
دوازده	دوولس	يَا زَدَه	یولس
چهارده	خوولس	سِيزَدَه	دَيرَلس
شَرْزَدَه	شُپَانَس	پَارَزَدَه	پچَلس
پَعْدَه	آتَلَس	هَفَدَه	اوَلَس
پَتَ	شَل	نَوزَدَه	نُونَس

فارسی	پسندتو	فارسی	پسندتو
بَدَيْت وَدَد	ذُوَه وَلِشْت	بَدَيْت وَكَب	يُوَلِيشْت
بَدَيْت وَچَهَار	خَلِيرِلِشْت	بَدَيْت وَهَه	دَرَوِيشْت
بَدَيْت وَمَشْ	شُبْزِنِشْت	بَدَتْ وَنَجْ	پَنْجَهِلِشْت
بَدَيْت وَهَشْت	اَتَه وَلِشْت	بَدَيْت وَهَفْت	اُوهِلِشْت
سَيِّ	دِيرِش	بَدَيْت وَهَه	نَهِلِشْت
سَيِّ وَدَد	دَوَدِيرِش	سَيِّ اوَيَّاب	يُوَدِيرِش
سَيِّ وَچَهَار	خَلُورِدِيرِش	سَيِّ وَهَه	دَرَهِلِدِيرِش
سَيِّ وَشِشْ	شُبْزِنِدِيرِش	سَيِّ وَنَجْ	پَنْجَهِدِيرِش
سَيِّهَشْت	اَتَرِدِيرِش	سَيِّ وَهَفْت	اُوهِدِيرِش
بَهْل	خَلُوبِينْت	سَيِّ اوَهَه	نَهِدِيرِش
چَهْل وَدَوْ	دَوَشْلُوبِينْت	بَهْلُوكَب	يُوَخَلِيفَتْ

فارسی	پسپتو	فارسی	پسپتو
چهل و چهار	خلو خلویت	چهل و نه	دری خلوبیت
چهل و شش	شپر خلویت	چهل و پنج	پنجه خلویت
چهل و هشت	اته خلویت	چهل و هفت	او خلویت
پنجاه	پنجوس	چهل و نه	ند خلویت
پنجاه و دو	دو پنجوس	پنجاه و یک	یو پنجوس
پنجاه و چهار	خلو پنجوس	پنجاه و سه	دری پنجوس
پنجاه و شش	شپر پنجوس	پنجاه و پنج	پنجه پنجوس
پنجاه و هشت	اته پنجوس	پنجاه و هفت	او پنجوس
شصت	شُبیتہ	پنجاه و نه	شر پنجوس
شصت و دو	دو شُبیتہ	شصت و یک	یو شُبیتہ
شصت و چهار	خلو شُبیتہ	شصت و سه	دری شُبیتہ

فارسی	پیشتو	فارسی	پیشتو
زهشت و شش	شپنچ شپیتہ	زهشت و پنج	پنچه شپیتہ
زهشت هشت	آته شپیتہ	زهشت هفت	اوہ شپیتہ
هفتاد	آویا	زهشت و نه	نه شپیتہ
هفتاد و دو	دُو آویا	هفتاد و یک	یو آویا
هفتاد و چهار	خلور آویا	هفتاد و سه	در بیک آویا
هشتاد و شش	شپنچ آویا	هفتاد و پنج	پنچه آویا
هشتاد و هشت	آته آویا	هفتاد و هفت	اوہ آویا
هشتاد	آتیا	هشتاد و نه	نه آویا
هشتاد و دو	دُو آتیا	هشتاد و یک	یو آتیا
هشتاد و چهار	خلور آتیا	هشتاد و سه	در بیک آتیا
هشتاد و شش	شپنچ آتیا	هشتاد و پنج	پنچه آتیا

۳۷

فارسی	پستو	فارسی	پستو
جشتادوشت	آنداتیا	جشتادهفت	آنداتیا
نود	نخوی	جشتادونه	نداشتنیا
نود و دو	د و نوی	نود و یک	یونوی
نود و پیهار	خلوسهنوی	نود و سه	دهمهنه نوی
نود و شش	شیپورنوی	نود و پنج	پنجه نوی
نود و هشت	آندرنوی	نود و هفت	آندرنوی
صد	سل	نود و نه	ندرنوی
لک	سل زرمه	هزار	زر
کرور	سل سل زرمه	میلیون	زر زرمه
هزارها	زر هونه	صدها	سوونه
میلیونها	زر زر هونه	لکها	سل زر هونه

۲۰

فارسی	پښتو	فارسی	پښتو
دوم	دووْم	اول	مهْمَى
چهارم	څلوم	سوم	هُر کے یم
ششم	شِپنځه	چهْم	پېنځم
هشتم	اَتَم	مهْم	اُوره
دهم	لسم	نمْم	هَم
سیم	دیرشه	بیتم	شلم
چیزه	پنجوسم	چلم	خالویتَم
هزارم	درَم	صدَم	سلَم

۲۶

فارسی	فارسی پسپتو	فارسی	پسپتو
(ع) اعضاء جسماني عزیز			
مغز	ماعَزه	سر	کوچّ
پرگون	خَت	تلاق سر	لکنہ
ناصیہ	شِودان	گردن	آرمین مَعْنَی
پیش تی	شَدَی - قَلَی	روی	ضَخ
آخوان پرگونه	[چَلَجَی - دَوَیَکَی] [خَبَنْهُ غَوَنَهُ نَی]	شَقِيقَه	تمیک - لَوِيْكَه
گوش	غَوَبَونَه	گوش	غَوَب
ابرو	فَرَاجَه	نرگوش	غَوَبِ پِستَکَی
پلکانچیم	جَيْرَه مَحَا	ابروه	وَرَ بَعْ
بانوگان - بانو	مَرْگَان	مرگان	بانو
چشم	سَرْگَه -	چشم	سَرْگَه

فارسی	پښتو	فارسی	پښتو
مردک	کسَی	انگوره پشم	نُستو گو کاتی
دستر گو سپین	سی هیم ها	دستر گو تور	دَستِر گو تو ر
سوراخ پینی	سپْزه - سبْزه	بینی	پنه
زره پینی	تبرُنی	سوراخ ناهی بینی	سپْزه - سبْزه
بروت	بُریت	خیثوم	میشلک
رشیش	زیره	بروت ها	بریتونه
بلدو خو - غیری اینکی	اسخون	اینکی	هد و ک
لب ها	شووندی	لب	شوندہ
دندان	خابن	دهن	خوله
بیره	اوورتی	دندان ها	غامبوغه
کنج دهن	وَبِنک	لاشه	قامه

فارسی	پښتو	فارسی	پښتو
کوچلک	قیب	زبان	ژبه
فراتی و دنگو	کوم	کام	تا لو
مجمله طعام	مری	حُلقوم	وچه فاره
زندان	دَرْخَنْجَوْتَه	زَنْجَه	زَنْدَه
قاچقات	چنگوک	پیش گردان	غاهه
جای رفادن گلو	هَدَی	ستوان براسپ	مرکنیده
پرگردان	وْبَنْی	چېړه گردان	کو وی
قبوغ	پُسْتَه	بسینه	ټهه
پستان	قی	پستان	ق
تهی گاه	تَشَی	پرک سینه	تند وی
ناف	نو	تهی گاهه	تَشَی

۲۹.

فارسی	پیشتو	فارسی	پیشتو
عاز	سپوخه	پیش هاف	بُرخه - خامه
مشانه	پگانه مغانه	جای موی زهار	سپخزه
کمر	ملا	پت	شا
جای کمر بند	لنده	تیرکمر	شمزی
زیر بغل	قُحْرَك	پهلو	وَهْد
دست	لاوس	شانه	اوده
بازو	مُهَت	درت	لاسونه
آرچ	خَنَّكَل	بازوه	مُهَان
بینودت	مَهْوَنَد	ساد	لِيچ
کف دست	ادْغُوی	چجه	خَبَقَه
انگشت نز	بته	انگشت	گُونه

فارسی	پښتو	فارسی	پښتو
انگشت میانه	دَمْبِنْجَ كَوْتَه	انگشت شہاد	شینْ غَتَه
خُضره	خچه	بنصره	لاکُولکَه
ناخُن ؛	نوکان	ناخُن	نوک
نمکدان ران	سَرِينْه	بِرَهَ نَغْن	نول اوویز
دمغوزک	لَكَهْ لَهْ	سرُن	کُناهی
رانو	زَنگُون	ران	وُرُون
ساق	پُنْدَه	عینکان زانو	نَنْگَانه سَرَگَن
چکُلپی	بِيَهَه	سُجی	دُودَه
پاش	پُونَه	پای	پنه
پېرس پی	سَمِينَه	کفپای	تله
شم	نس - خیته	سعده	گیده

۳۱

فارسی	پښتو	فارسی	پښتو
روده	کله	شده	لکه
سپرہز	توری	روده کلان	آندره
گردہ	پښتو زگ	روده	کله
دل	نده	پرده سینه	پین
دل جگر	لَمْهون	هگر	اپنه
تخن	قریخان	شش	پهپوس - سچو
گ	دُرَقی	موی	ویسبه
گیو	کوئش	رگه	وُذون
سرافنه	چوئی	زلف - کاکل	خفی
خط فرق ہو یعنی	سیدندی	موی یا بقایہ پنی	اوبل
موی ہای افتد و مرفیک	پیک	موی ہای افتد و مرفیک	مشکنی

۳۲

فارسی	پیشتو	فارسی	پیشتو
		کُنْدِی	پیتَگَی - پیوَگَی - پیوَنَگَی
مردم نافض و معیب لاعص			
پیشتم	مَوْسُرَگَی	کور	دُونَنِ
دوین	چَكَ سَرَگَی	تَهَجَّهِشِم	جُنَاحَ سَرَگَی
سَرَجَهِشِم	كَوْبُوسَرَگَی	شَرِيدَهِشِم بَنَوَكَ	چَهَنَ
کَبُودَهِشِم	شِينَ سَرَگَی	چَشم لَقَنِ	دُسَرَگَی
خَلَكَهِشِم	خَرْسَرَگَی	مِيزَهِشِم	ذَرْجَ سَرَگَی
شَنَقَهِشِم	اَيْعَ سَرَگَی	اَفَادَهِشِم	مَهْسُورَگَی تَلَيَّة
لَنَگَه	كُنْدَه	كَل	لَكَنْجَي
مُثَلَه	تُهَرَي	كَر	كُونَنِ

فارسی	پنستو	فارسی	پنستو
کیدسته	چونهتی	گنگ	ترژلی
لنگ از پامی مانده	شُت	دست لنگ	گنگ لاسای
پشک بنی	مُسْبَحَى	پرس منی	پیت پیتی پرخ زی
جزرک	ئېنېچى	کوز پشت	كەمپ
اشیای ایما سو و تغیره (۸)			
گله	پتکى - لەنگو قاه	دستار	بىگىرى
باۋتە خاشىيەدار	خۆلى	دستار كلان	قەندىرسە
پىرا ہن زىر جامى	لۇنگى	لەنگى پشاورى	پىيېتىۋەرى
إزارىشىد	ختى	پيراهىن	خۇت
وڭىشتى	پرتو گابىن	تميان - إزاد	پرتوگ
	لەنگى لەستونى	آستين	لەستونى

عمر

فارسی	پښتو	فارسی	پښتو
جیب	کوډانه	جاکت	اوېزدالستونۍ
کرتی	گرانی	سینه بند	ټھرۍ
چین	عبدکه	بالاپوش	آړخاک
لُنگ	ترآکی	پوستین	څرمتنۍ
پیغ-مچنۍ کوسۍ	پیغ-مچنۍ کوسۍ	دستمال	لاس و چونکۍ
چلی	چوټی-کیږي	نالی	کنهادۍ
موزه	جېږي ګاولی	بوت	ګاولي
پائی پچ	پُنډی تر	جراب	چوراب
چرا سبلاق پوش	پایشۍ	کیتس	جېږي
چوب دست	لاس لرگ	دستکش	لاس ماغو
پېدون	سهمپر ټوګ	عنک	دستګوښېښد

فارسی	پیشتو	فارسی	پیشتو
درشی	نَعْرِيَالِ نُورِي	باس	نُورِي
بس ب شب	خوب نوری	باس رسی	پاسوآلی
بالا پوش دوکنیه	کنْفُلْ	بعچه	مُجْسَه
بالا پوش ساده زرمه	خَادِرِي	بالا پوش چیز زرمه	بُغْرَه
تمدن چادری	نقاب - روپوش	دولاغی	محن پُتَّى
چادر زنانه	پُوتَّى سقیگو	قدیفه	دُوپَتَه
عوچین	رَخْنَه	سرپند زنانه	سَرْتَرَوَتَى
تریز	ترَخْجَه	دان	لَمَنْ
بنه	نق	چاک پیراهن	بارشاک
کوتاه	لَنْد	دراز	أَبْنَه
یخن	غَامِه	گریان	گُریوان

۳۶

فارسی	لہستہ	فارسی	لہستہ
تار	سپیشی	سوزن	سُسَن
رویہ	باندی مخ	سوزن	سِمْ
دورہ بیس	شندہ	تر	لا بندی مخ
طفق تکمہ - کاج تکمہ	غہاشہ	تکمہ	غُثہ
کوک	لوڈرہ	درز	سکوی
بجیہ	لختی	اجیہ	گینڈ
کور بجیہ	تُرک		ٹاونی
گلدوزی	چکن	گلہ دزی بجیہ	قاپی
نجی	شپٹشین	ولہ دزی	پیلخدا
کرباس	سخن	سخن	گندکین
کرباس اچار	کرباس رقم	آچھہ	شوہی

فَارِسِي	لِيْبِيَّ	فَارِسِي	لِيْبِيَّ
قَدِيلَة	كِيْش	كَتِيرَه	جَبَل سُوقَاتِي
كَرْبَلَاهُورَت	هِوَاتِي	كَثِيرَه شَغَرَهُارِي	نِنْدَهَاوِي
كَرْبَلَاهُشَهْدَه	بَنْجَهَه	كَثِيرَه كَابِي	كَابِي
شَطَرْجَه	سَهْبَهْنَهْنَه	حَيْت	حَتَّهَكَه
قَذَافِيز	كَنَافِيز	رَبِيشِي	وَلِيْبِيَّ
قَذَافِيز	كَوَافِيز	قَذَافِيز وَدَوْلَه	شَهَنْدَهْرَه
لَهْبِي	وَهْنَهْنَه	جَادِر زَنَاه بَرِيشِي	سَالُو
بَرْكَه	بَرَكَه	شَكِي	شَهَهَي
نَهْ	كَوَافِيزه لَهْجَه	كَر	كَرْكَه
لَهْنَهْنَه	غَالِي	كَهْمِي	كَهْلَه لَهْجَه
لَهْنَهْنَه	بَهْوَه	فَالِيْجِي	غَالِيْلَه

۳۸

فارسی	پښتو	فارسی	پښتو
اُشیا و ظروف فارسی			
خانه	خونه کوته	جیلی - سرای	کوبه
دروازه	ور	دیز - راه رو	دُوْهَتَی
تمبه دروازه	لهبه	چهارچوب	دُوشَل
لچمه	شلگن	دریچ	کُمَکَی
کیه	کنجی - کلی	قل	کلپ
غل خانه	چنچوئی	ارسی	دهی
چاه	خا - کوهی	جای خودر	باس
تا به خانه	ټوخونه	دو	سلوانغر
گھن حام	تودابن کھلک	حَام	تودابن
آتش	اور	ت سور	دو دی لَغَا

فارسی	پیشتو	فارسی	پیشتو
سکوئر- سکان	زغفل	انگریز	آرسنی
دودبیار	لخمه	شده	طبه
چوب	لَنگ	دُود	لَن
فاکتر	ایمہ	پُنہ	بیوزَی
تیر	گُردَک	آتش کاو	اوْرَلَهَنْ
چوتھہ	چوٹَه	چخ چوبی	مَوَنَی
منا- خپر	منا	صفہ	سُپاچہ
خربوشک	خپر	فک	خادمه
یگ	خَتَه	آینہ	ہندارہ
شنا	بنستخ	قیچی	بیاتی
چاروب	بِستخ	جامہ کوب	شوباری
کندوی غچنی	جلاتہ		

فارسی	پیشتو	فارسی	پیشتو
کندوی گلی	دَبَالی	کندو زبور گاشته	تَقَهْ
کندوی چوبی	کوْتی	کندو خانه	خَبَرْ
کندوی بافتہ بورا	پَنْدِیْری	کندو یا لحی	بَهْمُولی
جول رزیان خود	گوْتی	جول	عَنْدَی
جوال کلان	گوْنَدَه	شکور	شَکُور
ستری	تَکَری	شکور خورد	شَکرَی
ریحان دراز	بِیَاشْتَه	طذب کالا	نُوَدَوپَرَی
ریحان خورد	تَهْرَکَی	ریحان باریه	تَهْرَکَی
منگوچی کون	کوْزَهْ گلی	کوزه گلی خورد	مَنْکَی
قدیان	چَم	خُم	مَهْ چَاقَی
آتش دان	نَفْرَوْجَی	سرخانه چلم	گَاهَی

۱۴

فارسی	پښتو	فارسی	پښتو
چراغ	ډیوہ	سپایه	دُرسنې پېښۍ
فیتر	پلتہ - باقی	چراغ پایہ	ډیوټ
چل ار دینې	علبیل پېښۍ	روغن داغ	کړڅو
بنگستالی	بَهْلَ - کُنْدَالَه	میده بیز	چِمُونکَ
دسته ډاون	ڦاڈن - ٺئر	چومبَی	ٺیڑھ - ٻېږي
چرخ دوغ رد	صَهْدَادُو	گا و دوش	{ غو الشَّنَى لوغى -
تاباہن	تَابَّهَى	تَابَّهَى و سَنَگَى	شَنَى
چارپائی	کَت	صندوق	تَوْهَى
خچواب	خوب آغْسَتَى	بوریا	پُرَى - آنديز
پشت	چَوَى	لَحَاف	پَسْتَن - تَلَكَف
لغزند	لغبَسْتُونَى	لوڭار	لازدیسْتُونَى

فارسی	پیشتو	فارسی	پیشتو
لُحْف	لووشتَ	دَسْتَرْخُوان	داوُوتَ - کَذَرْخُونَ
دِكْجَه	تَسَالَّهَ	دِگَ	کَهْوَ
دِیْتَسِی	سِرَهْ قَلَّهْ کَهْتَوَ	دِیْتَگِی	خَاوَرْبَهْ کَهْتَقَهْ
جَام	کَهْوَرَهِی	سِرَپُوش	بَعْوَلَی
آَجْوَزَهْ گَلِی	کَنْدَهْ ولَی	گَلَان	چِیْکَ کَهْوَرَهِی
طَشْ - تَغَار	کُنْدَهِی	بَادِیَه	سُورَولَ کَنْدَهِی
کَاهَ	هُوْتَهِی	گَان	سُورَولَ کَنْدَهِی
آَقْبَهْ بَهْسِی دَسْهَدَه	گَهْوَهِ	شَهْ کَاهَ	لوُهْوَتَهِی
گَان دَسْهَوَنَی	چَلَنْجَهِی	آَفَهْ بَهْسِی بَهْتَهِ	بَدْنَتَهِ
پَلَوْ سَاف	نِتَوْقَهِی	سِینَهِی	سِنَانَک
قَمَقَهِی خَورَهِی	شَهْجَهِی	قَاقَهِی	شَحْشَهِه
طَبَق	تاَلَی	عَلَقَهِی	لاَسْتَوْرَهِی

فارسی	پستو	فارسی	پستو
پیاره صینی	چینی پستان	پیاره	پیجان
ظرفیت بخشی	سمواوار	پیاره بخوبی	خاورین پیچا
پتوس	پتنسی	چینک	چی دمی
		تاب	نالبگ
نوشت و خواندن (۱۰۱)			اسباب
دوات	مشواهی	قلم	گنبنی
کاغذ	سبکلی	سایی	دو دی
قہدان	گنبنی تھی	تحته	پتھر
سر	خطکش - لوح - کوئنسہ	خطکش - لوح -	گونبندی
صفحہ	مخ	هرق	پانہ
کتاب	لیکی	کاغذ جاذب	ریبنسونکی

عَمَّ

فارسی	پیشتو	فارسی	پیشتو
کتابخانه	لینگی خونه	کتابخانه	لینگی
جدول	لشتنی	پنسل	فُرچ کُبَنی
درس	لوشنخنی	مکتب	لوشنخنی
شگرد	ندکوئی	مسن	بنو وُنکی
شقق	کماویلیک	شقق	کماویلیک
الماری	گمنارکه	اسضا - سخنط	لامپیک
میز خورد	ونججه بی	نیز	ونج
میز پوش	ونج نوری	چوکی	پیری
چاپ	تایپ	آبایی جد و کشی	آنزوور
اخبار	خبریال	طبع	تاپنَجَی
چاقو	چرکی	نقش	کَبِنیده

۴۸

فارسی	پښتو	فارسی	پښتو
دوربین	لېر لیساي	سائبان	سيورن
نگہ	(۱۱) افسيام	ذره بین	وړنګي
سعید	سپيان		
شیخ	سور	سیاه	تود
خاکی	خر	زرو	ذینپه
آهاني	شين	سبز پستي	ذرغون
برگي	بور	بنفس	چنها
ځاکستري	اینېن	ناړنجي	ځکبرۍ
زنگ	مجن	گونه	بهنه
افزان سکراجات مروجہ فغانستان			
مشقال	اماڼي	نخود	چمه
نيم پاؤ	لخه	خورد	چوکه

فارسی	پستتو	فارسی	پستتو
نیم چهارک	دوفلپی	پاد	لپی
نیم پر	دوفیروپی	چهارک	پمپوپی
من خانی	کشی	سیر	دنهی
پیله	ایکی	خروار	وری
ساز	پولی	شایی	پنځکنی
قرآن	دیرشکنی	عباسی	شلکی-اپلی
حلال	اماٹی	روپیہ	سرپتی
میوه‌ها- اشجار و گاهها و متعلق‌الله (۱۳)			
انگور	گور	میوه	خوچووند
انار	زگوسی	چیزه تاک	پیینگ
توت	خلفج	انجر	انجر

فارسی	پسپتو	فارسی	پسپتو
بـ	بـ	نـک	نـک
زـدـاـلـو	منـدـهـی	زـرـدـاـلـوـی	اـشـادـهـی
زـدـاـلـو	فـیـلـدـالـان	خـسـتـهـ	مـسـلـکـهـ
شـفـتـاـلو	شـلـتـالـان	زـرـدـالـوـیـپـوـیـ	خـوـبـانـیـ
الـوـجـهـ	ارـغـنـجـكـ	ـاـلـوـ	آـرـغـنـجـ
ـاـلـوـبـاـلـوـ	ارـغـنـجـیـ	ـگـلـرـسـ	ارـغـنـجـالـ
ـبـاـدـامـ	ـلـشـتـیـ	ـچـهـرـزـرـ	ـعـزـ
ـپـتـهـ	ـشـینـچـنـیـ	ـمـتـرـخـتـهـ	ـحـکـمـیـ
ـنـارـجـیـ	ـلـکـبـرـیـ	ـخـنـجـکـ	ـسـنـدـ
ـلـیـمـوـ	ـوـدـهـکـبـرـیـ	ـسـنـزـهـ	ـخـوـدـکـبـرـیـ
ـخـرـبـوزـهـ	ـخـنـجـکـیـ	ـسـبـ	ـسـنـهـ

۱۶۸

فارسی	پیښتو	فارسی	پیښتو
سرده	مَنْجَهَکَ	گرمه	دُوْبِيْ-خَهَکَ
زدک	گازره	تر بوز	بُوْلَه
لبیع	جَعْدَه	جلغوزه	جَنْغَوْزَه
په	بِيرَه	خرما	كُجُورَه
میوه است کهی	مَهْمَانَه	اموك	آمُلُوك
چکدانه	ناانگه	میوه است کوی	كُنْگَه
نیتر	گَفَه	سویز	وُشَكَه
کنجه	كُنْجَلَه	سبق	ذَاواه
چیدن	شَلَه	سمارق	منْجَهَی-پُوْلَه
شیرین	خوب	ذالقہ-مزہ-	خَونَد
بے مزه	بَلْهَخَوْنَدَه	تیرش	شَرِيدُه

فارسی	پښتو	فارسی	پښتو
خام	اُوم	چکتہ	پوخ
بسیار پخته	خُمین	خام سوز	اُوم سَرَی
پوده - گزیده	وُرسَت	گندیده	سَخَا - حُبَا
شتر	چختا و	تازه	تامد
قرده	نبتیچنل	آگدین	اُبلَن
باخ	بنَه	پوت - پاق	پونکل
درخت	وَنه	چن	شَنیل
چار	وَلَی	بید	قوله
عمر	جَكَ وَلَی	چچ چار	خَپَرَی وَلَی
نیز چار	شینْدَل	سپیدار	سَپِنْ وَلَی
درخت زشت	نبَسَر	سرد	سَبَر

فارسی	پښتو	فارسی	پښتو
ششم	شوه	رقم ارجحه	اوپښته مخنځه
زیتون	بَسَرْوَنَه	رانگان	بَکِيَانَه
گز	غَز	پوس	پُوْڅه
پوت	خَيَاهْنَه	پش خانه	عَاشَوَنَه
شاخ	بَنَانَگَه	دانه پلوت	پُورَگَي
کنده	دَهْنَه	تشه درخت	سَنه
گره درخت	خَنَدَه	بنج	بَنَست
رشیده درخت	شانچه ماڻ زک درخت	جرهیمهوئي	بر
پُرې	بُرْغَلَه	برگ	پاچي
بوته	بُهَنَه	نهال	تامَه وَنَه
بوته سپند	سپانَه	شیر آک	سَپَلَه

فارسی	پیشتو	فارسی	پیشتو
درمنه	ترخه	دانه بند	سپلی
شتان	بر و خه	بوته باد بگز	کانه یال
پدک	پنگ	چنگ	هنجه
گل لون	کانه بیگان	لغ	لغه
ن قم	دنده	ن	نل
برگ بوریا	مرگری	نیزار	ندگله
گلاب	شورکوکو	گل	کوکو
غُصه	عشق	گلوته	کوکلیده
ترکس	سرگن کوکو	شکوفه	ولک کوکو
یمن	عجیب کوک	چنیل	کوکی
سبل	خفی کوکو	نترن	ستره کوکو

د لشتو لر د چنگتی میر محمد فیصل کاریز

۵۲

فارسی	پښتو	فارسی	پښتو
گل شب بو.	شېنځی کوکو	گل داودی	داوچی کوکو
خیز و کوکو	خیز و کوکو	ګل آفتاب پېت	مُرسی کوکو
لباسی کوکو	لباسی کوکو	گل لاله	نا نهی غلا
جندلی کوکو	کشمایی - بیچی نازبوی - ریحان	گل پونی	غل عباسی
خران	خسورد	بهار	سوسور
خاردار	آغْزَنْ	فار	آغْزَی
قمه از گی و دشت	درَبْ	گیاه	واسنہ

اقسام غله و متعلق آن

جواري	جوان	گندم	غنم
شلي	شوولي	برنج	دُريجي
خود	چهنه	جو	اُربشي

رَجُوْنَهُ فَرِنْجَهُ فَلَنْهُ نَزْلَهُ لَعْنَهُ لَرْكَهُ لَعْنَهُ رَدْهُ بَيْنَهُ

٥٣

فارسی	لپیتو	فارسی	لپیتو
نک	سُرہ می	هاش	می
گال	غُبُث	باجری	باجرہ
بانی	یاغلی	امدن	ذدن
خوش	وَبَی	مشنگ	مشنگ
چشم جواری	تگه	جواری بین	جاده
شرشف	شُرْسَم	شکر بے دڑ	غلدک-مشنگ
پرشقة	شِسْتَقِی	شہر	شوٹل
پنبہ	کَبُسَکِی	خید	خسیل
پنبہ دانه	پُسْلَانَه	غوزہ پنبہ	کالکہ
ماوج نافی شده	پاْعَنْدَه	پچتہ	مالوچ
درود	لو	صل فصل	آخستہ

عوه

فارسی	پیشتو	فارسی	پیشتو
کاه جاری	تاشتی	کاه	پروز-بُس
کاه ماس	کهٔتی	کاه شای	ناری-درُزه
دستگاههای کیده‌ی-غزی	پشتاره	پشتاره بسته شده	کیلَنْبی
			پِنْدَه-پِنْدَه

متعلقات فراغت (۱۵)

گرد	پهتی	زین	مجکه
دَهْقان	کبُنی	پلوان	پوله
شکم	شندلی-در	کاشن	کونه
قلبه	سپاره-رخته	قلبه کشی	بیوی
بیل	فُرم	کشہ قلبہ	کینل
کج بیل	تسکوره	اسپاره	پاله

فارسی	پیشتو	فارسی	پیشتو
کوچی	تیشه بوته زنی	یوغ	جُجُع
عَايَنَهْ	گاوزنبل	غَايَنَهْ	غَايَنَهْ
چاری-چله	پلکش	مال	ماله
شخنه	طنبلکش	بنج	بنج
گوده	سته	غیث وه	پُنجی - گوده
پَشْلِیْن	پیونه	شیار	شِدْ یاره
بناتج	چهارشاخ	رمبه	رَمْبَه
لور	داس	خرن	درمند
کُونَهِی	خرن خوره	گزایی	گَزَایِی
سره	پاروه	شوره	بَشَرَه
بَشَکَرَه	خس	زمیت بیراهه	خَمْوب

۶۵

فارسی	پیشتو	فارسی	پیشتو
گلاب	خوبسته	سیلاپ	نیزه
جوچه	لبسته	جوی	طلله
قفل بند آب	کنجو خ	بند آب	تند
زمین بندار کشتنی	و شره	دنه آب	قدخ
دلد	زمین بارانی	زمین بارانی	للله
گندم زار	عنم که	شانی زار	شولگون
	بخر		شانه
اهل حضه (عل)			
داتر طیب	ڈدمی	پیش	ساده
کتب فروشن	لیک پلوچ	جراج	پرها تجا
نویسنده	لیک وال	سوداگر	پلوچ

فارسی	پیشتو	فارسی	پیشتو
عطار	پسارَی	دکان دار	آیهوال
دلل	ویلپوی	بُراز	پواچه
فروشنده	پلورُونَ	خرباز	پیروني
عهده بدار	خوزده فروش ختمانه وال		بنجاسَي
زگر	ذکبَنْ	اهَرْ	پَبنْ
سچار	ترکانْ	سگر	سره ولقَنْ
معمار	وَدایَي	خیاط	سکونَنَي
گازر	دوِي	سقا	اوَيَي
پیز	پچوَنَي	جامِم	نایي-هَم
کبابي	وسريَتَي	نَانَبَانِي	دوه پخَنَي
با غبان	بَهَي	جاروبکش	رِبَنَي

فارسی	پښتو	فارسی	پښتو
رنگریز	بځکنۍ	چوپان	شپون
پزار دوز	چهیماں مړچو	جوړا	کېټوال
سالکربان	ګاډیووال	قشب	کُناسري
جلاد	دُنۍ	سندی چاچی	دندالي
ملح	مانګ	شکاري	وغل
اهی گیر	کې بیووئی	ذرف	ډانډی
خواهی	تودا پهنه	میکش	تیلې
گورکن	ډوړنډنډ	ډهړکن	ډاپ
آسپیبان	ڈرډه کړۍ	ګدا	دَزوینۍ
کھال	کنډه ولنۍ	صوابي	روشۍ
حمل	پېښهۍ	پوری فروش	ښکریوال

۵۹

پنجه تو	فارسی	پنجه تو	فارسی	پنجه تو	فارسی
چوپری	خادم	تَهْجَارَی	تَهْجَارَی	چوپری	خادم
سَندَرَی	خوشخوان	بَدَلَی	بَدَلَی	سَندَرَی	خوشخوان
بَهْيَارَی	پله پز	سَابَقَی	سَابَقَی	بَهْيَارَی	پله پز
وَزِنَی خانی	خوشمه صین	لوَی	لوَی	وَزِنَی خانی	خوشمه صین
عَبْسَتَی	شطیر-چالاک	پَاسْلُون	پَاسْلُون	عَبْسَتَی	شطیر-چالاک
پَلَن عَوَنَی	فِيلَان	اوْسَبَیم	خانه نشین	پَلَن عَوَنَی	فِيلَان
کورَنَی	خانه نشین	جنَوَی	علَل	کورَنَی	خانه نشین
خَرَک	چَسُوس	غَلَل	غَلَل	خَرَک	چَسُوس
دَرَخَل	غَانَی	نَجَّی	غَانَی	دَرَخَل	غَانَی
مُرَنَی	غلام	مِنْجَه	غلام	مُرَنَی	غلام
اَسْلَحَه وَآلاَتٌ اَهْل حَرفٍ					

پیشتو	پیشتو	فارسی	پیشتو
غَرْب	چُرْخَة غَرْب	توب	ماشین کن
مُوِيك	تُوبِچه	لَفَّاك	تفَّچه
كُنداغ	كارْتُوس	قذاق	كارْتُوس
دَارُو	گولَه	باروت	...
سَمْ تُورَّه	شمِير	كرچ	...
مُودَه	سيلاوه - كارده	قبضه	...
چُوكَي	تيغ	كاردك	غَخونَكَى
بُوغَدَه - بِيدَه	حرَه	پيش قبن	شاپ
ملاپَقَه	نيزه	كمبند	سانگه
عشَّهَى	پيكان	تير	ستَهَى
ليَنَدَه	زرَه	کمان	زُغَرَه

۱۶۱

فارسی	پیشتو	فارسی	پیشتو
پُر	دال	خود	خول
تیز	تیره	سلاح	وسله
افزار	آوزار	گند	چنج
هرمه	بُنوهمنی	ازه	خره
رنده	توبه‌هی	سوهان	چوسر
اکنه	خولی	تیشه	تخر - ترسنجه
رخ	تیره‌خنده	رنده‌گرش	لبتی توره‌نی
گولاک	چنج‌خنده‌هی	گول	چنج‌خنده
زه	زی	کمان‌نداز	داندات
غز	وازی	کوبه	دَبلَج
استره	ماشین خیاطی	سُرچاهه	سکون چُرچ

فارسی	پښتو	فارسی	پښتو
نثر	لبنک	نخنگیر	نوک
ودان	پلک	چکش	سُتَك
دست بناه	لاس ڦغوری	دم	پور
قلم آمېړر	پريکونه	قابل	کالبوقت
کنده سندان	ستهه	سندان	سته
کوره - داش	کو غالی	اپنوره	نسی
ترازو	تلہ	مس پان - جوړی	چې شهروني
ګل تراش	توبه وئي	ګل ماله	ختمه له
گنیا	ګټه	شا قول	ښاول
ماکوئی جولا	پليههن	رجه	سمی
شانه بجوا	زېښجۍ	نوردان	لُغښتوں

فارسی	پیشتو	فارسی	پیشتو
تائسته	کنهٔی	چوب حاصل نهسته	بَجُو
مکبِ رعن	زک	شکِ رب	رُثی
جوز	گامی	دبت	کُپی
سخ	سلی	چرف	خرخه
خویشاوندان و اقارب عینیہ			
پدر بابا کلان	ورنیکه	بابا کلان	نیکه
پدر جمه بابا کلان	سرنیکه	جد بابا کلان	ترنیکه
لقب پدر	بابا - آبا	پدر	پلاسر
لقب مادر	ادے - آبی	مادر	مور
برادر	ورود	ملوک کلان	نیا
برادراند	میریانی دش	نواہیں	غیروگوئی

۶۰۷

فارسی	پیشتو	فارسی	پیشتو
لَعْبَةٌ بِحَيْثُرَةٍ كَلَان	بَيْيِ - دَادَا	خواه	خور
زَنْ عَمَوْ	شَدَاد - شَنَدَا	عمو	شُرَه - أَكَا
بَرْ	نِيَابِي	خَالَه	شُورْ
دَخْرَه	ذَوَى	زَنْ مَاهَه	ماهِي - مَهَانِي
بَچَه	لُور	پَرَهَه	فَامِنْ
اَوْهَنَه زَادَه	هَلَكْ	دَخْرَه	لَهُونْ
خَواهْرَزَادَه	تَرْبُور	دَخْرَنَارِسِيدَه	تَجِيلْ
پَسِيرَه اَوْرَه	خَوَّاهِي	دَخْرَمْ	قَولَه
دَخْرَه خَواهِر	وَرَاهِه	دَخْرِخَواهِر	خَوَّاهِي
زَنْ بَرَدَه	وَنَهَلَه وَنَهَلَه	دَخْرِبرَادَه	وَرَسِينْ
نوَهَه نَهْنِيه	لَسَى	خُصْبَرَه	آَخْبَتَه

۶۰

فارسی	اپنستو	فارسی	اپنستو
کوه	کو و سی	نوائے دھر	لہی
زور کوہ	کودی	پیر کوہ	کیوسی
خوش اعلیٰ - خوش	خواهند	خُر	تھر
نمزاد	چنگول	خاشند	شہین
دراو	نور	نمزادہ	چنگل - چل
زن	سائدینہ	نور	شبستان - میہا
انداز	بن	حروس	ناہ کے
زن بی بی دو باراد	میونی	زین پر	نیوس
مندر گور	لیہ تھر	زن برادر توجہ	یوس
پر لند	لئندہ	تو - (خواہ شریخہ)	پر روس
بک اندر قرد	پر لکھ	مار اندر	میں

۶۶

فارسی	پښتو	فارسی	پښتو
پر اندر زن	بېنځي	د خرا نهند	پېنځق
خسر خلی	سخنگنۍ	پر خلی	پلګنۍ
مروزان مرده	کنډ	خوش	خپلوان
کهان سال (مرده)	مشر	پوهه	کنډ
خورد (مرد)	کش	کهان (زنان)	مشره
رفیق	مل	خورد (زن)	کشره
		دوست	ړهشتۍ
اقسام طعام و متعلقات ان (۱۹)			
نان	لېکله-مېچه-چو	آرد	اومه
نان جاری	سوپریسک-سکمک	نان ګندم	لغت
پراته	پراته	نان بوجو	اړوته

فارسی	پیشتو	فارسی	پیشتو
نَانْ چُوبِ کرده يَه	آرِدِ چُوقَه که در رُغْبَه عَهْرَى	وَنِيشَلِ	وَنِيشَلِ
نَانْ بَرَدِي تَشْكِيَّه	کَوْمَهْيِي	چَقَقَ - پَاسَقَ	نَانْ چَهَاتِي وَرَهْ
سِيمِيان	ماَهِي	آرَدِ مَكَر سِنْگَهْ كَرم	كَاه
تَجَيِّي دَوَهَيِي	نَانِ تَابِيَيِي	چَجِيدَه چَجِيدَه مِيَثُودَه	پِياشَه
فَطِير	خَمِير	نَانْ حَلَوايِي بَرَجِي	سِرِيدَه
چَكُوَه	پَلَوَه		نِينَوَه
فَرَنِي	شِير بَرَج		شِدَه وَرَجَي
حَلَوا	ماَقَت		هَرَيِه
كَچَرِي	كَاهِي		لِيقَي
شَله	دَلَدَه		وَرَعَسْتَلِي
شُورِبا	قَوَه		غَورِمه

فارسی	پیشتو	فارسی	الہینتو	فارسی
بَلْغَهُ وَزَوْجَهُ	بَلْغَهُ وَزَوْجَهُ	بَلْغَهُ وَزَوْجَهُ	بَلْغَهُ وَزَوْجَهُ	گوشت
لَا تَرَى	لَا تَرَى	گوشت قاق	لَا تَرَى	دُبْنَه
(لَكَهْ لَيْهِ - لَعْجَهِ)	(لَكَهْ لَيْهِ - لَعْجَهِ)	دُمْ غُرْك	(لَكَهْ لَيْهِ - لَعْجَهِ)	دُبْنَه
صَوْ	صَوْ	بَلْغَهُ ابْشَدَه	صَوْ	رَوْغَن
بَلْغَهُ غَالَى	بَلْغَهُ غَالَى	بَلْغَهُ جَهْجَى	بَلْغَهُ غَالَى	سَكَه
تَوْفَنَه	تَوْفَنَه	بَلْغَهُ مَاهِه	تَوْفَنَه	گَرْ
تَحْوِنَه	تَحْوِنَه	لَامَبَات	تَحْوِنَه	قَنَه
دُنْ لَامَبَات	دُنْ لَامَبَات	بَلْغَهُ مَصْرَى بَات	دُنْ لَامَبَات	چَاهِي
تَرْخَه	تَرْخَه	بَلْغَهُ مَصْرَى بَات	تَرْخَه	مَجْ سِيَاه
سُوسَرْخَه	سُوسَرْخَه	بَلْغَهُ نَسْخَه	سُوسَرْخَه	ذَرْدَجَه
مَالَكَه	مَالَكَه	نَكَ	مَالَكَه	بَيَارَه

۶۹

فارسی	پیشتو	فارسی	پیشتو
کشیدن	که زیا	بینیر	هونده
سبزی	سابه	زیره	زنگی
ماردالش	خکری	بوئروش	بنی
ترسب	ملی	بادنبان	خیزخوی
کریده	تیخ سابه	سلغم	تیپر
پالک	چوگ سابه	کدو	تش میخنی
خرفه	قر خادمی	در احی	تو ری
بادرگ	نگو تهی	ار غوزک	بشکد
کاهو	خره پانه	چمیر خیال	کور نگو تهی
پودینه	وینل	گندز	کوکی
		پودینه	شیده شوبی

فارسی	اینگلیزی	فارسی	پښتو
متعلقات آسمان و زمین وغیره			
آتاب	لَسْ	آسمان	پاس پاس
ستاره	سْتُوْرِی	خَتَاب	شپوږ تختي
شعاع	فَرْمَانْگَه	ذَرَّة	وَتْهَانْگَه
هوا	سَاه	برق	بُونَبَنا
باران	اوْرَيا	اَبَر	اُسْرَنج
برف	دَاوَرَه	ژَالَه	ژَلَنَه
قطرو	خَاتَحَکَي	شَبَّهَم	پَرَخَه
خالق	جَوَمَرْقُونَه	رَعَدَه	تَالَندَه
جهان - عالم	خَرْگَنْدَه	خَلُوق	جَوَهَرْهَوَه
کره ارض	گُودَهْ جَنَکَه	دُنِيَا	نَرَنَه

فارسی	پنتو	فارسی	پنتو
پاس پاستی کوده	بہشت	جنت	کرہ آسمان
اعراف	اعراف	دوزخ	چاند
کوف	لمرتند	فرشته	پریشنه
روشنی	سہنا	خسوف	شپور چندر
گرمی	تودو خه	تاریکی	تیاره
روح	امره ط	سردی	سترتیا
خاک	خادر	زین	مخلکه
آتش	اوسر	آب	اویه
چشم	خنثی	کوه	غز
بحیر	قریخ سیند	سنگ	ڈیورہ
رود	مانده	دریا	سیند

فارسی	پښتو	فارسی	پښتو
لوفون	چیان	شید	څوړه
چشمہ	پېښه	موج	څېښه
حوض	ډَند	حوض خورد	ډَنډو وگي
جربه	تپو	جميل با غدير	لوی ډَنډه
کشتی	بینځی	پل	پود یوئی
چهار	لو بیجه	آگوت	اور بایجه
زلزله	سرینه دله	طیاره	سا بایجه
گذر یا گذر	گنډ	چرخاب	گوزن
ریگ - شکن	شکه	قواره	چېزک
آبرهوا	سام او به	ریگ زار	شگن
قصبه	ګنډ کل	شهر	ښور

۱۳

فارسی	پښتو	فارسی	پښتو
چهارسو	څلور لاقتۍ	دې قېزې	ګلې
کوچه	وټه	بازار	اټو جنۍ
خواز	سوہناب سوئې	راه	لور
اسما مئ خاندان شاهی و منصب افغان ملکی و نظامی وغیره			
سلطان	هولوک ^(۱)	اعلیٰ محنت	لوړه درشل
ایر	دویی وال	پادشاه	پاسوال
شهرزادی	پاسوال تړۍ	شهرزاده	پاسوال تړۍ
صحاب	بادار	دارالسلطنه	پلاوره مهمنې
عیت	پاسلي	ډلت	آلن
وزارت	فرهروں	قوم	ټهټ
وزیر اعظم	لویې نهانه	وزیر	وزر

فارسی	لینستو	فارسی	پښتو
وزیر خارجہ	دباندی فنر	وزیر حربہ	غزاوئر
وزیر داخلیہ	نیاوی ور	وزیر داخلیہ	مینی او ذر
وزیر صاف	پوهنی ور	وزیر صالحہ	زیر محی او ذر
وزیر تجارت	کول وذر	وزیر تجارت	پورکی فر
شا. فاسی	مخ جهاندی	وزیر حفوف	مخ فنر
یادو	میں محب شوکے	وزیر کمش	لوہی هر کے مش
قلعہ سگی	انگر مشر	ستار	سلاشوونک
ستوفی	گنون مشر	سرنشی حفوف	مخ لیک مشر
دقیری	پاز جهاندی	میر	جهاندی
امور	پاز وال	معاون میر	جهاندی شو
دیرت - دفتر - ادارہ	پهانچنی	لوپیندہ - محتر	لیکوال

فارسی	پښتو	فارسی	پښتو
دیر جی به	گهون بھانڈی	دیر ګرک	گاټ بھانڈی
دیر اوراق	پانی بھانڈی	دیر ما سورن	پازوال ننځی
دیر شیر غافله	چوڑا و بھانڈ	دیر کھیرات	لیک بھانڈی
دیر اخبار	خبریال ها	دیر پوست خا	لینون بھانڈی
دیر تفصیل	آخست بھا	دیر لغوس	سمون بھا
دیر زرعت	کول بھانڈی	دیر صابر	لاړ بھانڈی
منفیش	لټوټک	دیر تنظیمات	پیو دل بھانڈی
مجامس	ټولتون	تخصیدار	آخستووال
قریب دار	کل مشر	نامه نگار	خبریالی
سفرت	سیفر بیر فیز	وہاستولتون	قىمې ستووال
وقنل خزاںی	استولتون	فونس پېرال	استواری

فارسی	پښتو	پخوارسی	پښتو
ترجمان	زب پوهان	قوانسل	وولېستولای
وکيل التعاده	پلوړه کوال	وکيل	دا کوال
ایالت نائب الحکومتی	لوینابنجی	بیرق	بېنېږي
لوئی نائب	لوئیناب	والۍ نائب الحکومتی	لوئی نائب
حاکم اعلیٰ			
حاکم خورد	ووئناب	حاکم کلان	ناب
ایین العسس	کوئتوال	علاقه دار	وړکن ناب
نائب سالار	لوئی مشتر	سپه سالار	ټول مشتر
لواړه مشتر	لوئناب		غټه مشتر
کنډاک مشتر			غښد مشتر
کونټاک ناب	کپسان	مکیدان	
رساله دار	سپوره مشتر	صوبه دار	بلوک مشتر

٨٧

لپېنتو قۇرغىزى	لپېنتو لەپىشىر	فۇركىسى سەرالدار	لپېنتو پېزىك مشرى
عوالدار	لس مشرى	-	دەلكىڭ مشرى
عىڭىر	ذۈرلاي	تايىك	-
-	-	سپاھى	پەلتەن
حیوانات حلال (٢٢)			
مېش	صىبىد	گوسفند	پىسى - مەجن
بىزىزىر	ۋۇز - ۋۇزگەرى	بىزە	ۋەرساى
بىز غالىر	صرغۇمى	بىز ماادە	ۋۇزە
گاۋىضە	غۇولى	گاۋىماادە	غۇوا
گاۋىش	مېلبىسە	گاۋ سالە	خەبىرى - سەخنە كەنگە
گاۋ سالاڭ گاۋىش	كەتەتى	گاۋ مېش نىز	سەنەلە
شىرىز ماادە	اوېنە	شىرىز	اوېن

۷۸

فارسی	پښتو	نارسی	پښتو
شتر بچه هاده	جونګه	شتر بچه هنزو	جونګي - جونګ
اپ مادیان	اس په	اپ	آس
کر که اپهاده	پهانه	رجا پېښه	پهانه
اهوی شت	هوسته	اهوی کوہی	عرشت
گور نز	غینه	خگوش	سوئی
ماهی	کب	بیره	شکون
حیوانات حرام رحشت (۲۳)			
بلنگ	پرانگ	شیر	رعنی
چرس	پین - میلو	گرگ	لیو - شتر بز
کفتر	کوبز	نوك	سرکرہی - خدا
شغال	سور لنه	ردیاہ	لوبه - گیدا

فارسی	پیشتو	فارسی	پیشتو
سک	سپی	بوزینه	بزو
دگ آمی	سک لاوو	گربه	پیشی پشی
فیل	پلن غورجی	گورکش	دوسر گتچی
خر	ابنه هنوبیکه	قا طر	غاشنہ
نگاریز آمی	شمشتی	نگاشت	کیش
تربران	کهشا	خا پشت	نیزگ
سو سار	سمساره	دلخند	کش
رسو	نوی	ار	منگور
چلپاس	شمہنگ	ہلان	کربوہ بی
خدر چگ	چنگا بن	مور نزا	بلونگمی
بچہ کلان	چنگن	بلچه خورد	چنگنگن

بُلْجِیک

فاسی	پیستو	فاسی	پیستو
زلو	ژوئه	گردم	لَمَمْ
سوس	مَنَك	هزار پا	نَجَه
پُرندہ ہائے حلال			
ماکیان	چرگہ	خروس	پیرگ
کرک - بودنہ	صلتہش	چوچہ منغ	چدر گھری
کبوتر	کوتڑہ	ٹنچنگ	چنگک
ظندو	تنز سری	قری	تمہاری
مرغابی	ھیلی	کبکھ	زر کھ
گلنگ	زاںی	قاز	بَسَه
ہزار داستان	بَلَبلہ	حوال	کشہ - کوتان
دُرَج	تامرو	طاوس	کبییدی

فارسی	پښتو	فارسی	پښتو
تاج	سارکه	زاغچه	کاغچ
ینه	ښارو	مرغ زرین	لویست
قره توش	شام توده	بزه قره	خرامه خوکته
دھقانه فکی	خهانکه	قرمه	چت - چونکه
دھقانه ملوق	شین توپی	دھقانه زرو	قیرانکه
پزنده هایی (۲۵)			
جره	بازی	باز	بازی
باشه	باسنه	کته باز	کتہ بازی
شکره	شکری	باشین	باشني
کوید	ورسای	شاہن	سُور سائی
بجمن	سیندھن	بجزی	سیندھنی

فارسی	پنجه	فارسی	پنجه
کلکخ	لکه باشه	عقاب	گرہبہ
کرس	چیر	غول	پس
طوطا	توقی	شب پرو	حکالکی
شاه بوم	چخوو	بوم	لشک
ملا چوگلک پتو	چخ	زاغ	گواقی
چغی	توستکی	اباپل	کارگه
نیز زاغ	شین قاعی	عله	توبه افی
- اقسام اسب ها (۲۶) -			
اپ مادیان	اسپه	سپر	اس
کرمہ ماده	بهانه	گرمه نز	بهان

فارسی	پیښتو	فارسی	پیښتو
بوز	نیل	یا بو	بوده
کبود	شین سُرخَّ	ترنگ	سرخَّ
سیاه کهر	تور سکان	کمیت کهر	سکان
زرد کهر	زیپه سکان	سرخ کهر	سُور سکان
غیال	سپین و زن	ابرش	چیعَ
سمند	زیمَن	شکی	تور
قله	سمند سیان و خَمْلَحَه زیمَن	سمند زیان	تور لَهی زیمَن
دلتان	ترنگ	سمند زیدی	سپین لَهی زیمَن
چکهان	فتح عَقَ	چغر	ترنگ سُرخَّ
کرنگ	سُوران	قصه رناق	چرگ
تیل کرنگ	تور سُوران	خاکستری	ایرن
کرنگ نار بخی	گمهه سُوران	زرد کرنگ	زیپه سُوران

۱۳۷ مختلف فقرات کار آمد (۲۴)	
اینجا بیا-	دل تر اسر-
بالای چار پائی بثین-	پُرکت کبینه-
کبینی؟	خوک نیه؟
نہست پیت؟	نوم دی خمر دی؟
فلم بن بدہ-	کتنی ماں دراکه-
آن دوات بیار-	مشه مشوافی را تو-
سبو سخوان-	لوسته را یه-
کار خود گلن-	خیله پانه کوه-
کجی بیڑوی؟	چیری بخی-
بلتب میروم -	لوستخی نه جم-
برویت خونی-	په بخ دی سنه-

چیست؟	شہ دیا ب-
چه بود؟	شہ ووب-
چه میخواهی؟	شہ غواہی؟
کہ رامدہ است؟	خولک سراغلی دیا ب-
آنچا چشدہ بود؟	هلتہ خرسوی ووب-
بیچنده بود-	هش توسوی-
این خادم من است-	دازماچوپری دی-
کرامیلوئی؟	چانہ ولیہ-
ترائیگوئیم-	تاتہ دایم-
گوش بگیر-	عوز و نیسہ-
بسیار بخوبست -	دینہ سب دم

۸۶	
این خرس از کیست؟	د اچوگ د چاده؟
از من است.	زمادی =
ترک کر گفته است؟	چادراته و نیلی دی؟
برادرت بن گفته است.	ستا و سرو شردا ته و میلیخی.
شنیدم.	واحی توسریدل.
باز بگو.	بیا و واشه.
خانه آن مرد این است.	د هغه سپری چونه داده.
من این کتاب را من خواهم	زه دالیکی غواسه؟
بسیار خوب است. بگیر.	دیر بنه ڈی. وا یخله.
چه کرد؟	شہدے کھری دی؟
بسیج نه کرده ام.	ھی نہ دی کھری.

۱۶	
بَنَهْ أَرَهْ بِرْ وَمْ -	پَرْ يَيْنَهْ دَهْ - جَهْ وَلَهْ سَهْ سَمْ -
تَسْكَنَهْ أَرْ مَتْ كَهْ بَخْزَيْ -	نَهْ دَهْ پَرْ يَزْ دَمْ جَهْ لَامْ هَمْ سَهْ -
آَنْجَاهْ كَارْ دَارِيْ ۹	هَلْتَهْ خَهْ بَازْهْ لَوْ بَيْ ۹
مَرْدَهْ اِنْجَاهْ بَشْ -	فَجَهْ دَلْ لَهْ سَهْ -
مَانْدَهْ نَهْيَوْا نَمْ -	مَهْ سَمْ پَاتِيدَلَاهِ -
رَفْتَنْ مَنْ ضَرُورَهْ تَ -	تَلَلْ مَيْهَرُهْ مَرُودَهِ -
خَوبَهْ سَهْ - بَهْرَهْ -	بَنْهَهْ دَهْ وَلَهْ سَهْ -
وَقْتَهْ نَانْ بازْ بَيَا -	دَوَّهَيِيْ پَكْتَهْ تَيَاهَهْ سَهْ -
مَنْ اَمْرَوْزَ سَهْيَهْ سَمْ -	ذَهْ قَنْ مَوْهَهْ يَمْ -
تَوْسِيرَهْتَيِيْ يَاهْ كَرْسَهْ -	فَتَهْ مَوْهَهْ يَيِيْ كَهْ وَبَدِيْ -
آَنْ يَكْهَهْ شَهْهَهْ سَهْ -	هَفَهْ هَلَكْ تَبَدِيْ دَهِيْ -
آَبْ بَرَاهِشْ بَيَا -	أَوْ بَهْ قَرَلَهْ سَلَوْ تَهْ -

بخاره مه وهد کنینه	چیق فرن - نشین
پر دواه ولیو.	بہر دو چشم -
او س خوکھی دی؟	حال چند بجهه سرت؟
لپی لہ پاسه لس -	پاؤ بالا ده -
ما نہ وگوره -	بوی من بین -
ات تخته وایی؟	تو چمی گوئی؟
فہم اور کونہ ولازی -	دلاور کانہ بروو -
یده - دلے دی وی	نہ - پھین جا شہ -
پیستو سبہ زبرده -	افغانی خوب زبان است -
ڈھایہ فدہ کہ -	بزودی یا دیگیر -
دیرہ سبہ ده - یوہ سیت و سیت	لبیار خوب است کیاہ بعد
ای بعلہ صاخہ روانوہ -	از من بشنو -

فارسی	پښتو
حال په کلني ډ.	اوشن خم کوي ډ.
بیاز اور بروم.	آ توچي ته جنم.
آن زن آرد غیر میکند.	هځمه بشخه او هه آغري.
د خترش دیگ باز میکند.	لوئر یه کېټو باز ډی کوي.
پچا شا آب میوند.	مزونی یه او به چښي.
و ټو ہر ش نهار میخواند.	آومیمه یه لموچن کوي.
بیا شید که بمسجد برو یم.	دا خپچی لموچن خن ته ولهمه.
شما برو یمن او مدم.	تاسی و فنځی. زه در علم
خروش بانګ میکند.	چو ګان ناري کوي.
ګنجک ډاچ چو ډیکند.	چو ځکی چونهين ی.
شیر غریزند.	د صریعه میکند.

۴۶۰۹
۱۲۳۷
جعفر بزرگ

فارسی	پیشتو
گ غو غومیند-	سپی عاپی-
پک مو مو سیند-	پشی میو میو کوی-
اپ شہین مکندہ	اس ششنینی-
خڑہنگ بزندہ-	اونڈ غوبزی رهیوکی
شتر بخ بخ سیندہ-	اوین غرائی وہی-
گاد بان سے زندہ-	عوینی رمباری وہی-
دست اک زل سفید است-	دهنخ لاس سپین دی
موہبای میں سیاہ لندہ-	نما و پیشته توڑ دی
کن ب تو سرخ است-	ستالیک سوون دی
این قلم فاکی رکبیت؟	داخ کبھی دچاد دی
دستارہند وزرد میثا	دھند و بگری زیره وی

فارسی	پښتو
دین دوات رنگ بہر است.	پنهه مشواعی کی ترنھون چېجن دای
امروز آسان بالکل صاف هست.	تن پاس پاس ټک شین دای
تلک سبفش او زدن هست.	قدھه چھیا کنی ڦما خند دای
از دوکاندار زنگ نارنجی بسایره	له آقو واله څخه ګبری ټچن دا ټه
مانده بناشی هه خوش آدي.	شتاری مه سی یعنې راغله
جو هستي.	دوغ یې.
در خانه وده خیرت بوده.	په کوسا او کلی کی بنه وو.
خورد و کلان تند رست بوده.	واړن لو ی جو سهروو.
بنېړې شی ہمہ جور و تند رست بوده.	ښراوسی - ټول ړغ غجو سهروو
وہیشه شمارا یاد میکردم.	آوټل یې په زمهه کوئلے.
خانه ات آباد.	کوسه ټه ودان او سه.

٩٢

فارسی	پیشتو
مرا از فکر گم نیدی -	زه دل را اند په پرانت کنم -
حصہ اول خاص افغانی کامل شد -	لمه نی برخه دیوار زنی پیشتو بـشیره سوہ -

امض

عبدالواہب کامیابی - بـ

ذب پوهان دصرکی دـ

کـ

کـ

۹۳

پښتو

فارسی

دَوْ وَمَهْ بِرْخَه دَيْوَارْه لَيْ پِښْتُو

(حصہ ثانی خاص افغانی)

لَمَّاْنِي لَوْسْتَه

(سبق اول)

الله یَوَدَی -

خدا یکن است -

رسول په رهښتیادا ی -

رسول بر حق است -

زَمْرَدَ اللَّهُ لَاْرَتَزَ نُورَوْزَ

دین ما از دیگر

لَاْرَوْبَنَه بَنَرَدَه -

دین ما بهتر است -

تَوْلَواَكْ موْپَنْشَوْنَ دَي

سلطان ما افغان است -

میَنَی هَوَدَ آپَنْتَانَه مَنَیَنَدَه -

وطن ما افغانستان است

بُويَه چَي تَوْلَه لَهْلَکَان

با یه که هم سه بچه ما

۹۱۴

پښتو	فارسی
له چنواي پښتو زېر زکي	رز خودي زبان افغاني را ياد گيرند
دا خبر يا الْخَوَّدْم شهيره کي	اين اخبار چندم شماره است
ستاليکه ڏو ڦو ڦو ڦو ڦو	ڪتاب تو درس دوم
د پارسي ڏي -	فارسي است
ڏ پارس پاس شتوري يخوا	ست راهي آسمان بس
هي ڙعيچي پر گئيل نه کنيو زي -	بس يار زند که در شهر دن ڀمليجند
دو ڦي د پښتو لو ټسته څونه ټيلاعه ؟	انهما سجن افغاني ما چه قدر خوانده ؟

فارسی	پښتو
سبت دوم	دَوَّمَه لُونْسْتَه
دی یعنی اخْزَ عالم زنگی نو غشت	دَلْقَسَر پِنْتَه پوهانه سَهی گنْلَعَه
این پکه تاب زنگی را بست	دَه هَلَك پِنْتَه لَهَيَك پِلَهَه
گرفته است - سبت سیوزند	کَنْيولَیدَهی - لُونْسْتَه
بر سخته مشق خط و فو شتہ یکند	پِرَقَه بَلَذَهی کَواقلَه لَفَه کَنْلَه کَهی
فهیده که که ادم بیش	پوهیده لَهی دَهی - چَهَهی پِرَقَه
لو شتہ عالم یشود -	آَوْکَنْلَه سَره پوهانه کَهی
دا آنچه یاد دار دلو شتہ یتوانه	آَوْهَعَه چَهے نَه ده لَهَيَکَه لَهَيَی
مکتب خوب یعنی است - ادم که بکتب	لُونْسْجَه بَسْجَه دَهی - سَهَهی چَهَهی
میرو د - رز کو گردی خلاص میشود	تَهْجَه - دَوْهی لَهَرَنَید وَخَنْه پِرَاسَهی
و هر اه بچه ڈالے پکاره ٹھیگر دد	آَوْدَجَه پَاره هَلَکَان سَره نَه دَکَهی

۹۶

فارسی	پہنچتو
و نہ پھر اہ آن ہ سخن میزند ز نکتب عاد تھا ی خوب ب پاد میگر دو سن گین میشود۔ و سخن ٹھے فحمد۔	ن در دو ی سرہ خبری کوی دلو سخنی سخنہ بنہ عنی ندہ کوی۔ آور د رنیزی۔ آ پہ خبی و پوہیں ی۔
سبق سوم من سبق خود را یاد گرفتہ لام۔ تو مشق یاد گرفتہ ب غمی ب نوشہ بیار خوب فہیدہ مت انار سیب۔ نک اک بر اش بولی یہ آن مے فحمد۔	کہ مرتبہ لوستہ ما چلہ لوستہ ندہ کو کجہ تا کوا قلیک ندہ کو کی دی عجی بی پہ کب نہ بیندہ پیڈہ آئی نرنسی۔ مینہ۔ تا نکوچی و دی و کا بی پہ پھیوی۔

فارسی	پښتو
کتاب من صورت دارد.	تمالیکی مُنْحَنی لوي.
کتاب تو درس دوم فارسی است	شنا ليکي ذوقم لوسته پاک
درس ما بچارتے	زِمن لوسته هيردي.
سبق چهارم	خلَرَمَه لوَسْتَه
بپاے تخت باز چهار طرف	ذِمَنْ پلاوِيَّيَّه لَخَلَوْرْه خَوَافِو
رین چهار چیز اورد وہ میشد.	دَاخَلَوْرْه خَيْزَه رَاقِمَه کَيْمَيْه
رز طرف آفتاب برآمد برج.	دَلْمَعَاهَه لَهْ خَوَافِيَّيَّه
رز طرف غریز پوستین گوئند.	دَغْزَنِيَّه لَهْ خَوَاخَرَمَنِيَّه اوپسونه
لرزه زاره جات روغن.	دَهْزَانَه وَخَنَهْ غَوَمِيَّه
رز طرف ہو گردگدم و دیگر عله باب.	دَلوَگَرْه لَهْ خَوَا غَمَمَه او نور دکوچی

٩٨

نَسْمَى	پُبْلِسْتُو
امروز ابرهت در کجا آسمان دیده نمیشود.	لَمْ يَرَنْجِعْ دَهْ وَدَيْلَسْ پَاسْ مَعْ نَهْلَيْدَهْ كِيْنَهْ
صَهْ رَعْدَ كَوْشَهَا كَرْكَيْنَهْ - كَمْ بَارَانْ بَارَهْ -	ذَالَّذِي يَرْجِعْ عَوْزُهْ وَرَكْهَيْدَهْ لَبْزَلَهْ دَهْ
باد بسیار است - دیر و ز ابر پاده پاره بود	ذَبْلَهْ حَيْرَهْ دَهْ - بَرْوَنْ اوْقَرَهْ قَوْهْ
بروز جموع آسمان خالع صاف بود -	ذَهْنَيْنَيْ پَهْ وَرَجَنْ پَاسْ پَاسْ تَكْ شِينْ قَنْ
اختیار از خد است -	وَاللهَ ذَهَدَ اللَّهَ ذَهَدَ
سَبْقُ نَسْمَى	پُبْلِسْتُو لَوْسَتَهْ
بسنی را تجیی که بسیار هی شق خطا	لَكْتُورَهْ وَبِنِيْجِيْ ذَكْرَهْ اَقْلِيْكِ پَرْدَهْ دَهْ
تمام اگهستان خود را سیاه کرد هاست -	فَوْلَهْ كَتَتِيْ توْرَهِيْ كَهْرِيْ دَهِيْ -
باز به کالاها نمی خود من ماله -	بِيَا يَهْ بَخَيْلَهْ لَعْتَهْ توْرَهِيْ مَهِيْيِيْ -
شق خطا از پیش او سیاه شده است -	كَهْلَهْ فَيَسْكَنْجَنِيْ توْرَهِسَوْيِيْ دَهِيْ -

پښتو	نرسی	99
نړکو افغانیک لاهه شخې پروښه دی	پر شاق ازو خند است.	
زړی هلاک پر سچې ځلټیا مینځ	بچه هیشار برتر ګی عاشق است.	
لاس او پخت تل بنه پر ډځنځی.	دست دروے را ډیش خوب نه ډیه	
ځپيل لا سونه آونوری نه تو رو	دست ډاډیاں خود را سیدا همینه.	
ځپيل نه وکي هڅ کله خیږي	کړای کهنه خود را ډیچ وقت چې رکښه	
ځپلي غوشي نه شلو وي	تکمه ډی خود را لمکښه.	
آ او مومچه نه کښ وي	و پیزار را کچ نېښه.	
شلپېزمه لوښته	سبق ششم	
د دیغان او به تر قولو او بود کابال بښه دی	آ بانګان از بهه آبلې کابل خوب است.	
او کابال ته په نل کې هارو قتلی سوی	و به کابال دره آی ورده مشهه است	
آ قبول کابل ترا او بهه وړکوي	و به تمام کابال آپه یه هه.	

فارسی	پیشتو
در میان کابل رو را جاریست.	کابل پیشخی کی میں تھا پری -
آب آن خوب نبود.	اوہ بہ یہ شے نہ و مے -
اعین خضرت آب پخان را برائے تریبیہ رعیت خود آورد.	رہنڈ لوہہ ترشل پخان اوہ مد پار دپاسنی دھپل پاسلی را وستی -
حال تمام ہشندہ ہے کابل ہمان آب پخان را مے نو شند.	اوہ تولد کابل استوکنی ہمغنا دپخان اوہ بہ چسبنی -
پادشاہ بزرگ غازی ما سپیار پروزندہ رعایا کے خوشست.	رہنڈ لوہی فازی پاسوال دھپل پاسلیوہیر پالو تک دی -
دبر کچھ مائے کتب بہر پوری دارد.	اوہ لوتیجی بڑھلکا نو دپلا را میں تر بیڑہ بیڑ دندہ چی ددہ دپاسنی -
سچی نہ انہرین است کر کچھ مائے رعایا کے اوہمہ دان اشوند.	ذامن تو لمپرہ سی -

پہنچتو	ف رسی
دشنه چاری زده کیا و پھلی دپر د ولہ آہتیا و باسی-	خوب خوب صخت ٹرا یاد گیرند و ڈن ڈورا لذا حقیق پکان گھان بکشے-
اوسمہ لوستہ زمین پاسوال چی پر پلاں د خپلی پاسوالی کی چیزوں مُر کی میا شتے یہ بیانہ تمام د پانو د تو لا کی جو بندگی چی چ پانٹھی ا و د نور میں گلیو یو ی د لکھی میا شتو نوہ مونہ پہ مٹھیا بارج دد ہے لیکی لذکی نوی دی تردد کہ پردہ میا شتو کی دپنڑی والہ بندگ	سبق فتم پادشا کا کہ برخخت پادشا ہی خود است ماہ ہی شمسی ہرانے کی گہشت کارہی سلطنت خوش کرد کہ حساب د فروہ قی ڈن کی یا ہ نہ ہی ماہ ہی شمسی در حلقہ اول رین کتاب نو شہ شہ است - یا گیر در سہ ماہ بہار تمام رہیں

فارسی	پیشتو
میر دید و خیرت نا بشتر میگردد.	تشنه کِنی آو دُنی از تغیبی
در سه ماه تابستان روز بزرگ	په ذر و میساشتو که دوبی تر فیخ په
گرمی بسیارسته بخود.	تُق د فیخه هیزیزیکه
در سه ماه تیر ماه حائل بر داشته میشود	په ذر و میساشتو که دمنی ایشنه کلچه
شتران برگشته ای در آن زر و میگرد	او په پا کی یه دو گویا فیخ په
در سه ماه که لرز مصالحته	په ذر و میساشتو کی چه قدمی
باران و برف بیمارد.	آو زیا آو واوره او دیکی
برای تابستان برف	آو دَدوبی دپاره واقده
و بخ جمع کرده بخود.	آو کنکل تو لینی

۱۰۳

پہنچتو	فہرستی
امتہ لوستم	سبق ہشتم
دکال سنے دوچھ رات و گنہ	روز ہا کے خوبیں اس ابراہم لٹھار -
لسمہ رُوح درمبی میاشقی	دہم ماہ محرم -
ذو ولسمہ دلہبی خود -	دوازدہم ربیع الاول -
دینجلسی رُوح -	پانزدہم شعبان -
دھرفات رُوح -	روز عرفات -
دکھنی اختن رُوح -	روز عید فطر -
دلہبی اختر رُوح -	روز عید اضحی
پہ لسمہ درمبی میاشتے خرس	در دہم ماہ محرم چشمہ ستہ
لسمہ درمبی میاشتے دیر بنا ذمنہ	دہم ماہ محرم بسیار روز برا کشتہ -
پہ دی رُوح کی لئی رسول اللہ صلیع	دین رُوح نوہمہ رحولہ صلیع

نی رسی	لیستمتو
امام حسین په کوبالوکم شمیده شد	امام حسین په کوبالوکم شمیده شد
وروزه رین روز در	اوَّدَدِی رَوْتَهِ دَوَّدَهِ پَه
تام دین نای آنچانی فرض بود	طَوْلُوَدَاللهِ لَارَوْکِ فَرَضَقَوْ
در دین ما که روزه	رَبِّرَدَاللهِ پَه لَارَکِ چَرَهِ رَوْتَهِ
ماه رمضان فرض شه	دَرَوْتَهِ مِيَاشَتَهِ فَرَضَسَوْ
روزه رین روزرا	دَدَسَهِ زَوْخَهِ سَرَفَهِ زَمَنَهِ
رسول با صدم نفعی گردش است	رَسُولُ اللهِ صَلَعَمَ فَفَلَيْ نَوْلَادَهِ
حال کرسا زیرا هی غفت بیگرد	اوَسَهْرَهِ خَوَلَکِ دَسَتَتَ دَبَارَهِ

۱۰۵

فارسی	پنجه
سبق نهم	لهمه لوسته
حساب اوان کابل بطور می شود	دکابل دتلونوگنل دا سی کی
مشقال پست و پهار خود است	اما فی خلیل ویشت چوی
خورد پست و پهار مشقال است	چوکه خلیل ویشت اما فی
نیم پادو خورد است	لخزد وه چوکه دای
پادو نیم پاد است	لپی دوچه لخزه دای
چهار ک چهار پاد است	په و پی خلور لپی دای
سیر چهار چهار ک است	دای خلور په و پی داه
من فانی هشت سیر است	کشکی آته ددای دای
خروار هشتاد سیر است	ورای آتیا ددای دای

فارسی	پښتو
سبق د ہم	لَسْتَمْ لَوْسْتَه
افغان بحق رفعتی بلطف ز مسلم مخواهد و بسبق اسی میکند.	پېښتون پېښتو لوسته د پېښوکي پېړه هډا پېښه آ او پېښتو لوسته باشد چېږد بېړه کوي
سبقا غنی را الطرز مسلم یاد گرفته است	د پېښتو لوسته ید د پېښوکي په قېما شره زده کړی ده.
هر چیز را غنی که برای اونو بیسی خواهد میتواند.	هه چې د پېښتو و پېښتو کړی لوستایه سی۔
رزم که د پېښتو جدید یا خوب محوره یا د گرفته است.	له مرکې د پېښتو ید توی پېښه و داشی په قېه کړی دی.
اگر باور نیافی از قبے پرس. در خطا شق نیز خوب شده است	که نه منی۔ ځنۍ و مې پېښه په کړ او لیک کې هم نښه سوی

پہنچتی ف رسی	پہنچتی ہم تو رکھی کو اولیکی پہنچتی قرلہ و کاربی بھی پہنچتی اوہ غصے یہ دکھ اولیکی پہنچتی اولکہ سبو و تکی لسن روختی و دوستی ان عیسیل پروگی یقینہ تو رکھی غصہ سے کبھی سی۔
سینق یازد ہم لا کو) آی انغان برادر من یک کتاب اول پتو برایم بجز۔ (انغان) ای برادر من اکتاب	یو ولسم لوسٹم لا کو) اے زما پہنچونہ و دومن یو د پہنچ تو مُہری لیکی رائیست (پہنچونہ) دوکیہ! دل پہنچتو

پښتو	فارسی
لیکی شه گو سے؟	اول افغانی را چه میکنی
(اگو) ولیمے - چه خپری پا ذئے محی په بنه سی -	(اکو) مینحو انم که کارماں برم بدان خوب شوند -
(پښتون) نه ہیر کچنی یے دلوستنجی د تاگ پک دی لا پاتندی - (اکو) خومره پاک لا پاتندی؟ (پښتون) ذوہ کاله -	(افغان) تو بسیار خوره ہستی - وقت رفتہن کھتی تو ہنوز ما نہ ہست - (اکو) چه قدر وقت ہنوز ما نہ ہست (افغان) دوسال -
(اکو) ھو ! ! ! این ڈغمرا پدره ہے لو شته تیره وَم - لیکی هرو مرُوف سارانیسته - که ہے په لوستنجی کی فر پویزدی -	(اکو) ہیہات من بے سبق گلزار انم - کتاب را ضرور برایم بخوا - اگر مراد مکتب نمیگذارند

109

فرسی	پهنستو
شناخت آن، شما برآست من میخواهد روزانه بیاد میکنم.	دَشِپَرْ یے تا سی ساره وایاست په سُرَوْجَنْ بَتَه زه په دَسَمَه کوَمْ -
سبق و ازدهم	دو ولسمه لوسته
زمرے - غمے - دو برادراند - زمرے - در مكتب سبق میخواند - غمے - خود است بسیار میل ہے سبق دارند -	دَصَرَسَی - غمَی - دَوَه و سُرَنْدَزَی دَصَرَی په لوستنجی کی لوسته والی غمَی - کچَی دَی او و دَیه خوا دَلوسته لَرَی -
از برادر بزرگ سے پرسید - من کہ بکتب بسیم پس پھواہم کرد - زمرے باومیگوید اے مجوب من!	دَمشَرْ قَرَوْه خَخَه پوشتی ذه چَجَی لوستنجی ته دَشَرَه نوبه شَدَکَوم دَصَرَی لوسته والی - نَرَهَا مَيَنَه

۱۱۰

فارسی	پښتو
چون بلکتب آمدی - باید که	چې لټوستېخې ته را غسل بويدي
غشت معمتم را ګښي -	د پوهاند مخوری وکي -
در وقت هېټن سخن نگویل -	د لَوَسته په پاک کړخوی توک
سنگین باشي و محبت طلبان	د روند اوسي او د میني میتې
در دل جاي بد هي -	په زړه کې جای او زکي -
سبق سیر د هم	د یېر لَسته لَوَسته
(اکو) درکتب بچه ه	لاکو) په لوستېخې کې هلکان
بر په سرزش پیشوند -	پُرڅه تر تلهکېږي -
(پشتون) بچه که تبلې	(پښتون) چې هلکان له پوی
و کارهای بد کند -	او خړۍ پازۍ ګوی -

فارسی	پښتو
کسونه کړی کړی بټا بهان روز یاد میکند.	د هر یافې لو شت په هغه نړ په زله کوي.
در جماعت بازی میکند.	په تو لی کي لوبي کوي.
د روقت سبق غیر ډاهر باشد.	دلوست په پاک کی الونیاک.
د بخداون محکم کوش میگردد.	آودښو وکلی خروجه غوږه منی.
(اکو) زین خوبیده دهها برخان دادی و تیزه علیمه آدم لد کړیده ډیکھا. ئینه برایم.	(اکو) داخودی بنه عنی را پیو چه لوستیخ نه در غلام دهه اندې چخپر کړیه فره و فرم.

۱۱۵

فارسی	پیشتو
سبق پهار و هم	شخوز لکمه لوقشه
لاغنان) ای برا در جبو بسن! بجنی	(پیشتوان) آی نه ماسیه ش رو شا
باید که صبح وقت رخواه بینه اشد و دفعه با ز خازر ادر بجد بخوانی -	بویچو کهیخ دخوبه ویش سی او د
ماور و پدر و هستاد و	بیالمؤلح په ملویخ کی قی -
کلان اغزت داری بخواهی	دمور پلا را و دسترو و نگلی او
بوی چا سر - و کالا را پاک سخیده ای	مشرا لوقشه وی تو قعواهی
و چون علیست بیرودی - در راه	ولو سنجی ترچ سچه په لامک
کارهای بد نهی -	خمر که پا زی او نه سکه -
در وقت سبق برخان	ک لوقشت په پاک که پر جبو و
سمم گوش گیری	دهنروونکی تهنو برق نیسی

فارسی	پښتو
د رو قت رخخت باز یه ائے بد نکنی - و سنگ نز نی -	د خشید و په پک کی خری لو بی ونکه آزاد بگوی و نوالي -
سبق پا تر ز جم	پېچنلسمه لو شته
یکی از چیز مانے بیار خوب علم است - آدم عالم هر جا با غرت پیش هر کس او را بالا منے نش نه جال بیچ سب غنیود و هر کس او را سبک می جنید - اسے برادر غریز من ! باید که به چکنی دو شمام غریب میم - و هر کس کچه کا شے به	یو له خورا بشه څیز و شخه پوهه پوه سمه کی هر چیری مخوازه هر خلوک یه لوړ ګشینوی نا پوه په هیڅ نه شمیرل کینجی او هر خلوک په سپیکتیا و تر ټکه ای زمامیسه قرونه ابویه چو جو بنکنجل و سکواد و هم و هم کانو ټمن

فارسی	پہنچتو
بادی نکلیم -	لوپی و نہ کو -
تکے چیرے ازما پرسد -	شوٹوک خہ را شخه و نہ پشتنی -
چیرے نگویم -	خُنق نہروایو -
برخن مورن نیک خوب گوش بگیریم و سخنان استاد را ہر وقت قبول کنیم . راہ خوبیست - فکر کن کہ فراموش نشوره -	د سخونیو و پُر وینا پنه خوچد و لاسو - آؤ د پوهاند خبری هر کلمہ و منوئ پسہ لامیم ادہ - آہن کوہ چھین جانا مکاریا
سبق شانزدهم	شپا سرہ کہ لوشنہ
ایں کپ کے سبق میخواند - تایم او زر و روز بخت سالم است - بسیار ہ سبق فہیدہ است -	د اہلک چی لوشنہ وا بی - نوئے ذر قدر ا و د آ تو کالودی - د بیز پہ لوشنہ کی پوہیدہ لی کئی -

فارسی	پشتو
گرندی ہرا در خور دا بست.	(گرندی) پېړ چېنی وردودای
شتر ہائے است پیسا ره ہو شیار دا	د شپږ کالودای او یه یزدی
گرندی زبر لادر کلان خود تزویر.	(گرندی) مسروق د فشری و رخنه
پیرسه که چه سخونی با.	پُښتی چې خه لو
درند قرن ای چو شم من!	(زهرون) آی زما لیمه
من کتاب فصل فخانی را صبح زنم.	زه لیکی دیوازني پېښتو لوله
(گرندی) کتاب فصل فخانی.	(گرندی) دیوازني پېښتو لیکه
تعویر د لارتے یا بلے تعویز.	محجی وال دی که بی محجیه
(زهرون) تعویر د لارت.	(زهرون) محجی وال نه دی
(گرندی) رین کتاب چند بیست.	(گرندی) دالیکی خولو شتر
(زهرون) هفتاد سی کرت.	(زهرون) آویا لونسیدی

۱۶

فَارِسِي	پِنْتُو
(گَزَنْدِي) سِبْقُ پِسْتَ وَكِيمْ رَاكَهْ نَامْ كَلَافِنْ دارَدْ - بِراِيمْ كَجُونْ -	(كَنْدِي) بِووِيشِمْ لوُسْتِچِنْ پَانْ نوُموُنْزِرِي - دَلتَهْ قَوَايَهْ
سِبْقُ بِنْدَهْ تِهمْ	اَوْ لَسَمَهْ لوُسْتَهْ
رَمَرَوْنَدَهْ تَرِيَيِي كَزْتِ بَخَانَهْ آَمَهْ - لَسَيَارِ خَوْنَهْ عَالْ بُودْ وَهَرَاهْ خَودْ يَكْ كَتَبْ - يَكَبْ دَوَاتْ رَكْ قَمْ اَورَدَهْ بُودْ - زَمَرِي كَزْلَهْ دَهْ كَنْ مَيْنَهْ - اَينْ خَوبْ چَزْ بَارَازْ كَيَا اَورَدَهْ - تَرِيَيِي اَينْ خَوبْ چَزْ بَارَا	تَنْ كَجِيَارِيَالِ دَلُوسْتِخِي تَخَنْ كَوَرَهْ رَاغَيْ - دَيرْ خَوْبَنْ دَأَوْهَخَانَ يَرَيَولِيَكَيْ - يَوَهْ مَشَوْفَيْ - اَوْيَكَيْ كَبَقَيْ دَأَوَيَهْ دَوْ - (فَسَرَي) خَنِي پُوشَتَهْ كَوَيْ دَاسِهْ خَيْرُونَهْ دَهْ دَهْ كَمَهْ اَهَيْيَهْ (قَرْيَايَي) دَاسِهْ خَيْرُونَهْ

۱۱۷

فارسی	پښتو
مدیر صاحب داده هست -	بَهَادُدِي بَادَا شَرَا كَوَيِّ دِي -
(زمری) هر کس که نجت	(زمری) هر خوکیچی لو سنجی ته
برود - اینهارا به او میدهد؟	و لانههی - دا ورکویی؟
(تریالی) نه -	(تریالی) یه -
(زمری) پس بکدام کس میدهم؟	(زمری) نویه چانه و تکویی
(تریالی) هر که در سبق	(تریالی) چه پرلونشہ کی
اول - دوم - سوم -	لمهه - دو قم - درهه یم -
درجاعت خود باشد -	دَخِيلْ توْلي سِي -
او را میدهد -	هغه تهیه و تراکویی -
(زمری) خدا مرادر هر جافت	(زمری) الله دما په هر توْلي کي
اول گنه که علام این بهه آیم -	لمهه کي - چې ټلْ دا توْلَه آخْلَم -

فارسی	پښتو
بیو ہر دہم	ا ټلسته تو نشہ
کیب کچہ در کو چہ بہ طرف سنگ نامه انداخت -	بیو هلاک پېړتکی پرهن خوا دې بېړی غُړنځی -
پوره چند با میغفت -	پلامه هر خوچی د شهرو قیله -
ایں کارخ بنت - لکھنہ قہول ہمکرد -	دابش پانه نه ده - میکوه - نه صانه -
تا نگ او بر سر کیم آدم / خورد - نالق او راشندا نه -	خوبه چینه دیوہ همکی پوکچه و نیسته - ککوئی ټونه مانه کنه
پویس اور اگر فته طرف تو قیف خنیج بچہ پیگریت و ببر پا ہی اد نه از خداد د میگفت -	کو توالی و نیوہ او ریخته دیویچ هلاک ژول آور پُرسنبوی پریورت - آو ویل - بیه

فارسی	پښتو
برا ی خدارین د فهمر ا بلذار با زارین چنین کاره یا بدر انخواه کړو پولسیں باو میغشت -	دَالَّهُ دَبَارَهُ مَىْ دَبَلَّا پِيَرَهُ بَيَا بَهْ دَغَسَ خَرَجَ پَازِي وَمَ کوئَوا لَيْ وَقَتَهْ وَيَلْ -
چه چه ہ تو گفته یشه - دست سخنے برداشتی -	هَرَخُو چِي قَاتَهْ وَيَلْ كَيدَهْ لاَسَ دَيْ ِنَهْ آخِسَتَهْ -
حال بېزخون ټولګاه ش گرفته نه نهود -	اوَسْ نُوسْتا پُوْخَرَهْ غَوَنْ نَهْ نِيُوكِيُويِي -
سبق نوزدهم پاپ بره خور د چه ش از ما دره چو پان چدا یګشت -	فُوْسَمَهْ لَوْشَهْ يَوْكُجُنَيْ وَرَى تَلْ دَمَوْزَادَهْ دَهْشِپَنَهْ خَمَهْ بَيلَهْ گَزِيدَهْ -

۱۵۹

فارسی	پښتو
مادر ہر چند با ویگفت کے ازرن جد ان شو - نینے شنید. تاکیر و زاز مادر خود جد ایچرد. نگهان یې گرگ آمده - اوره کسی کے سخن مادر و کلان خود آشنا اهزار و چین خواه بود.	موژ هتر خوجی و روند ویل چې شخه مه بیلیتیه - نه بیلار وید شویوه روچ د موئ شخه بیل چیله ناخاپه یولیقه راغن ویداره شولک چې د موزا او مشرخې و افونه یاسه به بید د عسی وي
جی چشم	شیله لوسته
دندان ٹا بر لے چیت؟ الله تعالیٰ درخنوخ خود لبیا ربیا رفع ٹا گذشت	غاښوونه د شه د پاره دی الله تعالیٰ پېچېل خزکند وي دیری دیری گټا یښی دی

فارسی	لینستو
که فہیدن ہے آہنا قدرت پچھلکس نیت۔ آن نفع ہمئے دنمان کے بہر کس معلوم است۔ ایشت۔	چی د تولو پوهہ ه مہچاواک اند دی۔ ه معہ گتی د غابنوچی و هر چاٹہ شنکا سر دی دادی۔
(۱) مقبول روی۔	(۱) بنا یست د تغ۔
(۲) جمع پھون دنمان۔	(۲) تولنہ د خول۔
فصاحت سخن۔	(۳) خلہ و سری د خبرو۔
جو یہ ن خود دنی۔	(۴) ثروال د خوسماو۔
معلوم شدن ساہاۓ غمہ۔	(۵) خزگندیده د کلو د رُوندی۔

۱۲۷

فارسی	پښتو
سبق بیت و یکم	یوولیشتمه لوسته
(رس) نامهای سے میوه نارا کہ در وطن مبارک	(رس) نومونه ده ھفو خلخوند و چی ز میو پېښادن مینی کی
درختہای شان ہست برائے مالک	یدو لی سسته سراته قوا یه
(چ) سبب - ناک - انار	(چ) مفہم - تنانگو - نزگسی -
انار بیدا ز - آلو	بیامند کونزگسی - ارغنځی -
آلوچہ - آلو بالو - گیلاس	ارغنځک - ارغنځی - ارغنځمال
شفتالو - زرد آلو	شلتالان - ذینه دالان -
انگور - نوت - چهار مغز - بادام	کور - خلنځ - غز - لښتی -
امروود - انجیر - جلعوز صور	هموسی - انجیر - جنگوزی
خنک - المک	شنه - آملوک -

۱۲۳

فارسی	پیشتو
دیگر یه هست - این نار برای قزوینی -	نور هم سنه - دنه می دزیره و گنی -
سیق بیت دوم	دوه و لیشم ته لو سنه
قبسمارک علیحضرت پادشاه شهید در کنیت ؟	دلوره زیش شهید پاسوال بناد منه په ورنی په کنم جای کنو ده
در جلال آباد است - وجای شهادت او در کله گوش (لغان) نمان است - جلال آباد برای گذرانیدن رنگ خوب جای است -	په چلاں آباد کنه - او دشنه شهید تو نه جای یه لغان په (کله گوش) کی دی جلال آباد دژمی د تیوه ولو د پاره بنه جای دی -
ما رنج - و سفره - نیکر - لوكات وانار بیدانه در وی ارسیار شود -	قرقه او خوازه گنبری گنی - لو کات او بینند که نوگسی دیز پیکنی کینی -

فارسی	پښتو
<p>لخان یې چه کلان جعلال بادهت اوایه آن دوزستان و هابن ز جعلال آه</p> <p>بُړه سټ</p>	<p>لخان یوہ لوړ خمہ د جلال آباده سايټ په ډېچي او د وېټي تجلال آه</p> <p>ښه ۵۵ -</p>
<p>برخ ډهین بیار د خوب د ران میشو برخ شاهی ګنډی ران</p> <p>بیار خوب است -</p>	<p>زَيْ وَرِيجَى چِيرِخَا وَشِىْ پَكْتَبَى شاھِي او گُنډِي وَرِيجَى يَه</p> <p>خورا ښه دی -</p>
<p>سبق پهیت و یوم</p>	<p>دَفَ وَلِشَّهَ لَوْسَهَ</p>
<p>ای پچه نا ہرو ټسیه برله و بازار ګیر دیده برخود ہوش کنه -</p>	<p>اَه هَلْكَانْوَبَه هَرْنَاقَ كَيْجَي پُزْلَانْ آوا لَمْقَوْنَجَي کَيْ گَزَيْ پُرْخَلْخَانْ بَانْدَهِي یَامْ كَوَنَيْ</p>

فارسی	پښتو
اکه نالایق دیراه چېز کې تزندید.	چې بیوره آوې لاری ځنځونو
و تقیدید عو عو مګ و تمو مو پک رانکنید.	آ او پښتني د سپي د غېپا اف د لپشود میرومه کوي.
پُلار د گین لام قخواهه ټې که ہر اه د گیری بهم خزیده	پُلار د گین لام قخواهه ټې چې د بل چاسره و نښلي
و در فتن پشت پشت سرخو د نیشنید.	آ او په ټلهه کی ترشاشا ملک
دیر فرد یک پیوش دیوانه طرح پکه بود. این نوران پیشست	پروون یقبه سدقه لیو نظر هـلـافـ وـوـ شـاـقـخـوـاـکـزـنـیدـ
یک گادی او را زده. افتاد.	یـوـیـ گـاـدـیـ وـاـهـهـ غـازـارـ
قهرغذا را پشت شکست.	پـښـتـیـ یـهـ مـاتـیـ شـوـهـ
میگویند که چورد.	وـاـیـ چـیـ مـئـ سـوـ.

۱۵۶

فارسی	پښتو
سبق پست و چارم	خُلیج رو شمہر لونسته
ایک خریخار	یونار و غر اباده غوبنی
در یک میدان افتدہ بود	پیریقدا آگ کی پروش وو
ایک گکِ جلیل پیش از اش بود	نو سولن سپی هر ته ناشت
و تیر تیر طرف او پیدا ہے	آذ خیر خیو ہے ورنہ کاته
خر با و گفت	و فد غفو قی ورنہ وویل
چرا چشم برائی	خدره ستر که پر لاریے
سگ با و گفت مردان ترا	سپی ورنہ وویل ستامنی
چشم برائیم کوئی	ستگ پلا رتیه چی
گوشت را بخورم	غوبنی دی و حوزه مر
خر با و گفت	ابد غوبنی ورنہ وویل

فارسی	پیشتو
پس کار خود را دو... کس تار و زینه نمی بدم.	پر حضیل پاره پسی بچه چونه ترشی نوش پورے تمه
سگ با و گفت پیچ غر نیست من هم تار و زینه	سپی و زده و ویل هش آن شنه نشنه - ذه هم تاره بچه برو کوم بد پازه هم اوسناده ته آسن
پکارم - و مردان ترا مید مکنم.	
سبق سبق و خیم یا مید که وقت خسته را خوب گذرانم	پنجنه دیمه لوسته دایخی پیش دخشد و قبیله کو
باز سبق افانی خود را میرسانم	بیابه لوسته ته د پیشتو خان و رسوود
نام ماهی ی قری	د سپی و د مهی میا شتو

پښتو	فارسی	۱۳۱
پښتونو مومنه را ته وایه-	افغانی را برایم بگو-	
نه خرق که- مومنی پېښتم	من چشم - مادرن افغان نیت-	
تے وایه- چی موڑ او پلار ک	نو گبو- که مادر و پدر تو	
ذواهه بناد من پېښتا ندی	د نه چشت - افغان نامند-	
د یې پېښه د کړه د دنې لیکی آتیسته	بیار خوبت - صفحه ډردا هم کړی	
ولوکه- د قته خونکنده بی	خوان - برایت مکلوم خواهد شد-	
سبق پېښتم	شپږ و شمېر لوسټه	
پې کابل کې له چوا او لیشین	در کابل از شیر تنده ځای	
لکوان او ودل کیده -	بریمې باقه میشد-	
او س پېړ کوله میسي پالونکي	حال بتو به پر درندہ وطن	

فارسی	پیشتو
اصل‌حضرت مانوب خوب‌که‌ای دیشی بافته می‌شود.	لُورَدْ زَشْلْ زِرْمُشْبَرْ شِرْبِرْ لَكْوَانْ اَرْوَدَلْ كِيرْبِيْ -
در جمل سراج خوب خوب‌لشی و نچی‌که‌های بافته هم‌شود.	پَهْجِيل سَاجْكْ بَنْهَرْ بَنْهَرْ سَيْنَسِينْ تَلْكْ اَوْهَلْ كِيرْبِيْ -
و نگوته‌های لبیار خوب و دستاره و دستماله‌ای دست نیز ساخته می‌شود	آَوْدِيرِي شَهْ لَنْگُوفْ آَنْكَهْي آَلاس وُچونکی هم جو ریزی
از دستاره‌ای کلان‌شال کشیری حال کامل خلاص شده‌یم.	ذَكْشِيرَهْ شَانْ لَهْمنَهْ سَخْنَهْ او منْ قَشْقَهْ خُشْنَى شَوَوْ -
در کامی پتوهای پیچی‌لیسیار و خوب ساخته می‌شود. و تجارت کلان‌بازار	پِرْكَابَلْ كَهْجِينْ پَهْوَانْ دِيرْلَوْ شَهْ جو ریزی - آَوْ لَوْنِ پَلْوَرِي كِيرْبِيْ -
کشک‌کالایی نورستان رزمویی بزرگی -	ذَنْورِسْتَانْ دِيرْلَوْ بِيْ لَزْهَجْنَهْ

فارسی	لرستانی
و پشمیت -	آق بَجَنْهُدِی -
در قدۀ رکویی ھای چی	په قن هار ک، سپین و دین کویی
سفید بسیار خوب ساخه داشود -	خورا سبیر جو دینی -
پادشاه ما حکم کرد - که	زما زیب پا شوال و دینی کویی دیچی
عیتیں تند ڈای ڈلن خود را پشنه	پاسلی چی خپل د مینی تگان عتمدی
سبق بیت و فتم	او و لیشتم لوتسته
در درت افغان کتاب	د پېښون په لاس کی لیکی
جغرافیہ افغانستان بود -	د بَلَک پو فنی افغانستان
اکو با و گفت -	اکو و نرته و ویل -
که ای برادر غر زیمن !	چی آکے شرها مینه و مر و مر !

فارسی	پیشتو
این کتاب سے کہ بدست گرفتہ۔	دلیلکی چھپہ لاس کی دی نیول آئی
تمشیت - و پر میگوید	نوچی خدھی - او خده وایی
راخون با میگوید - ایلی دیده من!	پینشون وَزَّهَ وَالِّيْ اَلِّيْ اَلِّيْ
این کتاب وطن ماران نمیده کہ ما شنا سیم -	دالیکی زَمْرُدَ مَسِينِیْ نَوْفَرَه کوی چی مُبُویه و پیسیر نُو -
در گرسی نخواه - که رزا بگیرد - یاد که تمام ما ناخون یی نهادا	اوکه شوک و غواصی چنْجَنْجَنْجَنْ
دبرای دشمن گندز ریم -	والخلي بويه چ توله خلی بینی تری کو
دسبق دیگر وطن عزیز خود را خوب بتوت نمیدهم -	آوغَلِیم تے پُنِیَنْ دُو - پر بلله لو شتم کی به محظی می
	سنه در و شبیم -

پښتو	فارسی	۳۲
آټو یشته لوهشه	سبق پست و مشتم	
تله پښتون یېږد	توا فغانی یېږد	
ههو- زه پښتون یېږد	پی - سن افغانم - پدران ین	
توله پښتنه وو.	پمه افغان یو دند	
زه پښتنی صې پېغولو یا یو	افغانستان ما بر جنډ نسب الحکومي یا	
آفلو ټنایو و یشلی سوی دی	و حکومتی یا نه اهل تقسیم شده است	
پېغېره لويينا بیوا و ځلون لولو ټنایو	بر پنج نسب الحکومي یا اوچ ځل حکومتی یا اهل	
و یشلی سوی دی.	تقسیم شده است.	
هغه پېغېره لويينا بیخوکی دی	هان ټنچ نسب الحکومي یا ګډ اړم است	
کابل- قندھار- هرات-	کابل- قندھار- هرات-	

۱۳۴

فَرَسِی	بَنْسُو
مَزَارُ شَرِيفٍ - قَطْعَنْ -	مَنَاسِرُ شَرِيفٍ - قَطْعَنْ -
دَچَهَارُ حَكُومَتِی هُوَ اَعْلَى كَدَامِهِتْ؟	آوْ خَلَوْتَ لَوْ تَنَابِي كَجَیِ دِی؟
سَهْتُ شَرْقِی - سَهْتُ جَنْوَبِی -	لَمَّا خَاتَ لَوْتَرَ - كَینَ لَوْتَرَ
فَرَاهَ - مِيمَنَهَا -	فَرَاهَ - مِيمَنَهَا -
سُبْقِ بَیْتِ دَنْبِم	لَوْلِیشَمَهَ لَوْشَتَهَ
پَایِ تَخْتَ كَدَامِ شَهْرَ رَمِیکَوْنِدِی؟	پَلَافَرَمِینَی كَمِ بَنْوَتَهَ رَوِایِی؟
پَایِ تَخْتَ آنِ شَهْرَ رَأْكَنَدَهَ مِشَودَ -	پَلَازُمِینَی هَغَهَ بَنْوَتَهَ قَلَیْلَ كَیْلَهَ
كَرَ پَادَشَاهَ درَانَ سَكُونَتِ مِیکَنَدَ -	چَحِی پَاسَوَالَ پَکَبَنَی اوْسِیَ -
كَابِلَ پَایِ تَخْتَ استَهَتَ؟	كَابِلَ پَلَازُمِینَی ذَهَیِ؟
بَلَهَ - اَعْلَیُ حَضَرَتَهَا	هُوَ زَمِنَ لَوْتَرَ دَنَهَشَلَ

۱۳۴

پیشتو	فارسی
امیرمان اه خان غازی پکنیق	امیرمان اه خان غازی کوک دلیل
تیمور شاه که پسر علیحضرت	تیمور شاه چی دلوز دشل
احمد شاه غازی بود.	احمد شاه غازی زوئی و
کابل اپای تخت خود خست.	کابل چپل بلاز میئی کی
نو تراوس سه پیشتابانه پیاسوا	پس ها حل اپای تخت پادشاهان
پلاز میئی دی.	رافغان است.
دین شاه لوئشہ	سبق سیم
قند هاره چا پلاز میئی و	شد چارپای تخت که بود.
دلوره دشل احمد شاه مدنی	از علیحضرت احمد شاه درانی
چی قند هاره همه ودان کرده	که قند هاره او اباد کردست.

۳۶

فارسی	پښتو
در شهر قدیم نار کدم چیز دینی است!	دَ قَنْدَهارِ په بُنُوْزَ کَهْ مَدَلِید وَشَ!
خرود مبارک رسول ما	زمُرُزَهْ رسُولِ سباد منه گلهههی
که احمد شاه غازی را زنجارا	پچی احمد شاه غازی دېجنار لخه
اورده بود - در آنجا گشت -	دا وَههی وَه - پکبندی ده -
وازدخت نیایی پیشنهاد مبارک	آفلهچوا تیو سباد منه و تختنبو
پک کلان نه نیت -	شَهْ رِوَهْ لو تختنبو ده -
سبقی هی و یکم	بُودیشمه لو شته
هرات پای تخت کلام پادشاه بود؟	هِرَاتَ دَکَمْ پَاشَوَالِ پَلاَزِمِيَّهِ وَه
هرات رزبی پیشتر	هِرَاتَ دَهِ پِرچَوا شَهْ
پای تخت پادشاه بود -	دَپَاشَوَالِ لَنْهِ پَلاَزِمِيَّهِ وَه

۱۳۶

فارسی	پیشتو
من همه آن پادشاهان را نمی‌نمایم -	نه نو له هغه پا شوالان نه پیغام -
نم کی راز آن هرا	دیوه نوم له هغه خخه -
لش بده - کلشنا ستم	دا و سبیمه - چو و لے پیشم
مشهور پادشاه چکه هررت	چپوز نو جو پا شوال چن هراثت
پای تخت رو بود - سلطان یعنیدا	پلاز سیق و و سلطان چین یزدا
که زیر علی شیر وزیر او بود -	چ امیر علی شیر یه و زر زور
دو مولا عالمی و حین واعظ شاپی	کاشنی
در وقت او بودند -	آ فولنا جامی آ پیشین عظم
لبیار و بادی ۴ در هر رستگارت	ذنه پر تاک کی و و -
و بخوب عدل یاد می‌بود -	هیزی قدانی تیر پر هر ایکی
در هر راست قبر کدم پادشاه است؟	که حی دیتا قم سترن ایان بلان پر هر راست کی کنم پا شواله و دیجه

۱۳۴

فارسی	پښتو
قبر امیر دوست محمد خان	دَامِيره دوست محمد خان ده وئي
دران است - که پدر تمام	پکېنى سنه جي پلائمه تولو
پادشاهان محمد زادی است -	محمد ذوپاسوالانو دای -
وازین جهت او را امیر کبیر میگویند -	آؤلوئي اميره داغه د پاره بولي
سبق سی و دوم	دُودِرْشَمَه لَوْسَتَه
شہزادہ شریف را چرا	دَمَزادِ شَرِيفِ بنو زَوْلِ
هزار شریف میگویند ؟	مَزاَزِ شَرِيفِ بولي ؟
این سخن مشہور سنت که درین	دَاخَرَه خَپَرَه دَه - چي پَرَه دَه
شهر قبرسیار ک حضرت ملی چهارم	پیسو شرکه حضرت علی خلَّام
یار رسول ناست -	زَعْدَ دَسَرْهُولَه زَادَهْهَه دَه وَرَه دَه

فارسی	پنستو
ازین چه ترا شرفی میگویند۔	بُلکهِ مَرْأَةُ شَرِيفٍ بُولِي۔
و این بسیار سرز جایی است۔	آفَدَ اَهْيَنْ مَحْوَرَ جَانِي دَعَا
در قطعن پیشیت؟	پِرْ قَطْعَنْ کِي خَرْ سَتْرَه
در قطعن پیشنهاد است.	پِرْ قَطْعَنْ کِي دَمَالَكَوْ پِيَّنَه
نه سبیار ازین جا بکابو و	ذِيَّهِ مَالَكَهْ كَابَلَ آفُورُو
شهر نامے دیگر ہے برند۔	سِبُورَ وَلَهْ جَنْيَ قَدِي۔
سبق سی دووم	ذری دیر شامہ لوستہ
گردی بسیار بازی گوش است۔	کَوَنَدَهِ دِيَنْلُوبَ غَادِحَه
سبق را یاد نیگیرد۔	لوسْتَه نَهْرَه زُرَه کَوِي۔
از مكتب بسیار غیر خارش است۔	لَهْ لَوْسِجَنْ خَفَهْ دِيَرَ الْوَنِيَا وَيَا

فارسی	پښتو
وصح نا آفتاب برآمد خواب بیدا -	افکه هیچ تر ملواخانه پوری ویج
چون از مكتب خصت ثوده در بازار میگردد -	دل و سُنجنچه پی خشی رسی په آقوچن کی ګر زپی -
و شرایل که از ولیدار کم عمر است خوب بچست -	اوئزیالی پچ ترده ډین لشندی سنه هدلاک دی -
صح بوقت اذان بیدار بیدا -	لهیج دل المخچه پ ناره و پن وي
خوب نمازو و ضوء میکند -	سنه لمونج او او دش کړي
در مكتب ہمیشہ حاضر شد -	په لو سُنجنی کی تل او سنی وی
بعد از رخصت شدن بر ابرخانه نمی و درخانه نیز سبق خود را یا دیگر د -	و روسته تو خوشی ستم کو تر رخچي او په کو تر کاهم خپل لوسته شرده کو میج نویه هر آزمیل کی ګرندی شا
پس در هر متحان گزندی پر	

فارسی	پیش‌تو
و تریاکی پیش می‌باشد.	او تریاکی آله مخه روی -
معدم - مادر پدر - خواشان	بنو و نکن - مومن پلار خنچلو
همه از تریاکی خوش	نوله له تریاکی شخخ خوش
وازگزندی خفه می‌باشد.	اوله گزندی شخخ بروکنده
سترنی و چهارم	خلود دیشم لوهسته
حال رین هر دونفر که گزندی	او سداده داهه چی گزندی
و تریاکی پیشند - کلان شدند	او تریاکی دی - لونی سوہ
تریاکی کلبیار سبق میخواهند	تریاکی چی دینه لوهسته یه
لا یعنی کارهای کلان گردید	دلوبیوانو و وسو -
چون از مکتب برآمد	دلوهسته شخخ چی و ووت

فارسی	پښتو
دروزارت نایه تنخواه او درهه	په فریزه و دزوون کې په دهیا
یک صدر د پیشد.	سل رپی ماجبعت سو-
و گزدی که د مكتب	آذگنندی چې پلوا سنجکې
بیکارگی میکرد. و هیچ	بې پازه ګی کوله او هیچ یه
از دست او کامل نبوده.	کلاسه پوره نومو-
در ماهے ہ دوازده	د میله شتې په دوغلن
روپیه مزد و رشد.	سرپی پنډی سو-
و تاحمال پ	اوئن او سنہ پوره په
هین مظلسي هر میکنندې	هغه خنډ لیتا زونډیره وي

۱۶۵

پښتو

فارسی

سبق سی و پنجم

از تینلی خود را نگاهه دارید.
 د هر چند که زد دست شما بشور
 از پیکارگی دست بردارید.
 ما در همچه هر یهاد رونم لفتن است
 همچ وقت درون نگوئید.
 و بسیار به پدانید.
 آشنا ی خود را سهیشه بخشم
 برادر می پیشید.
 بد خود را برگردان دیگرے باز نماید.

پنجه د یوشمه لوئسته
 د لشنه ا تخته خان و ساقی
 آخ خوموله لا سر کیده ي.
 د بنه پاذگی تخته لاس فاصله
 موسه د تولویه پیلو سومه کیل دعا
 هنچ کله سو سهی ممه ایا شت.
 آوده بحرزیه و گهنه.
 چیل پاژند و نی تل و سه ره
 په شاستره گه گوسته.
 چیل خرد بل برمغزیه پیچو کوئی.

۱۶۳

فارسی	پختو
و ہمیشہ زیرا ی پادشاہ خود درہر کا زد عاسے خیر گھنیہ۔	اُول دَخِیل پا سوال دیانه په هُر لام چند کی سبند عبته کی
کہ تکو جہ روز بان مردہ زنا فیا زندہ شد۔	چی دَدہ په هُنخ کولو قبُن مَهه ڈبید پیتہ تو ڈنی سوہ۔
و زین چین کتابت بربان خود بست ہر س دیدہ شرد و نام	آفاداسی لیکی په چیلہ ڈبیده دھرم په لا مس کی ولیدی ہو یا
دفعتہ نیت راشکارا کرد۔ بے۔ خدا نیوقتن ازا نگیرد	دَپَتَتْنوا می په خونکندا کی خُلخُل
دخولی ٹائے مارالبیار واڑ یدیہ ما را چکدارد۔	آوبیده مُودی ڈین آفلہ خَمْر مُودی و ساتی۔
(لایت) خدا چین کند۔	اَللّٰه دَعَمَ سَعْدَ وَکی۔

۱۳۴

خانگی	پیشتو
سبق سیاوش	سُبْقُ دِيزْ شَهْنَه لَوْشَه
دَحْرَامْ تَوْ اَكْتَبْ بَرْ شَهْ لَازْمَهْ استْ -	هَنَوْرِي دَبَسْتَه دَلَوْسْتَخْي تَاسِي هَرْ وَمَرْ وَدَه -
هَجْوَقْتَ اَتَتَلَدْمَ مَكْتَبَا مَنْ لَفْتَ كَنْيَهْ -	هَخْ كَلَه دَلَوْسْتَخْي دَبَيْوَدَلَوْنَ شَاتَلَه مَهْ كَوَيْ -
دَيْقَتْ سَبَقْ خَوانَدْ بَرْخَنْ جَلْمَ كَوشْ بَغْرِيدَه -	أَوْپَرَيَّاَكْ كَي دَلَوْسْتَه سَبَوْنَكَ پَرْجَنْ وَعَوْنَ وَنْسَيْ -
وَبَرْ كَلَهْ تَهْ اوْ كَوشْ كَنْيَهْ - كَازِيَا دَشْهَانَزَهْ دَه -	أَوْهَغَنْرَهْ كَهْ وَبَانَدَي بَهْرَهْ كَوَيْ چَهْ هَيْرَهْ مَوْنَسَيْ -
مَسْلَمْ رَامَبَلْ پَدْرَ بَهَارِيدَه -	سَهْوَنْكَ لَكَهْ بَلَهْ وَكَفَيْ -

قارسی	پښتو
حکم او ما بر خود ما فرض بدانید.	د هنده ووئي پرخان فه قبولي.
واحترام او را هر وقت بگذارید. بسی سی و سهتم	آ و تھوئري پر هر گله کوي.
وطن اسلام بايد به اين صورت ديده شود.	د اسلام ميئي بو یې چې په ډي قوګه قوليدا سی.
که وطن بمشيل با در مهر باش.	چې ميئي لکه یووه ميئه موږه
که هفت هشت بچه هاده شته بشد.	چې اوه آتل زامن کوي.
اگرچه هر کدام ایتها در کار و عادات یکه از دیگر چهدا و بعضی خوب ببعضی بر بشد	کخته هم هر ټوپ پا نه و او غنوک
ما در بايمه ما دری خود را بگند.	یو له پله جنه بیل او خنې نېه او خنې هر ټوپ
هر جاهه نیکه در زیره یېرق نگهبانی و تابعیت اسلام دهند.	موسی تو لوسره چیل موسی الکوی
	هړخا یونه چې تو ټوپوی ساتنۍ او و تسيجی او د اسلام لاندې هسته.

فارسی	پښتو
وطن اسلام گفته میشود۔	دایسلام میعنی بلال کېږي ـ
جدائی قومیت وزبان آن ٹارا از پهگیکر پکانے سازد۔	بیلواله دایرس واقعه ټولیه ندسره پروردی کوي ـ
و پنه فرزند زدن ما در دین ہلام گفته میشوند۔	آوقوله فامن دموز دایسلام میعنی بلکل کېږي ـ
در وقت خلیفہ کو م رسول الله صلیم کو تھیں ہلام	پېړیک کی ڈدرے نیم نابت رسول الله صلیم چې بیواله
با فناستان آمدند و دین ہلام را با فنا نان لث ان داوند۔	افغانستان ترا اغله آوقلاش لاره یه و پېښتنو و پښتو وری ـ
وافا غزه چهان دین حق اقول کړدند از بحال روز افغانستان پېکلار قردا	او پېښتو هغه سهه لاره و مغلنه د هځی زوښی شک افغانستان یقندو

۱۶۷

پښتو	نوي
دَمَوْرَدِيَّا سُلَامَ دَمِينيَّيْنَوْلَ	ماورِدِ طِنَّ اسلامَ صحوب شد.
آتَهَ دِيَنْ شَمَهَ لَوَسَتَهَ	سبق سیکیا شتم
نُوپَهَ دَيَّ وَوَيَّ دَاهَهَ	بین حکم خدا که
لَإِيمَانِ الْمُؤْمِنُونَ إِنَّهُمْ هُنَّ مُّلْكُوْنَ	(إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِنَّهُمْ هُنَّ مُّلْكُوْنَ) کی (زیر بلوان
دَمِينيَّا سُلَامَ كَرْدِيَّهَ	دِلْنَ اسلامَ گردیده.
مِيَّنَيَّ دَاسُلَامَ اِسْلَامِيَّتَ دَيَّ	وطِنَّ اسلامَ ہلکیت هست.
بَلْ مِيَّنَيَّ نَهَ لَوَيَّ	دیگر طِنَّ ندارد.
فُواسُلَامِيَّتَ چَهْ مُومُونَيَّهَ	پُرسلا کیت که طِنَّ با دری
أَوْ أَفْغَانِيَّتَهَ مُودَّهَ الْكَنْجِيَّتَهَ دَهَ	وَاقْتَلَستانَ طِنَّ پروش هست.
بُويَهَ چَهْ مُوپَرَّدِيَّهَ	باید که سیکیا بین شه.

قارئی	بینتو
ک خون های خود را برای رین دو طن غیر بسیار غبیت	چی خنچلی وینی ددی ذوق پینتو مینتو دپانه پرسه بیره بشرخوا
و بسیار گردین بهند جامه گشتنیم-	او بسخوا رالور مغزی و بھو
و به تمام دنیا نام خوب اکمای کنیم-	او پر توله نهی کی بندروم و
و شستن ما ضرور دین حق ما را که قبول کرده ایم-	زمین غلائم هر و مرود الله
او لین دشن هست.	دسمی لا ری چی متن مونه طهری علم دی -
و سخواه ک هر دو وطن ما را از دست مانکشد - خدا نگند -	آوغوا پی چی داهه مینی و دلسر و باسی - الله دی نگو
ما ز دین حق آلام روئی نگردانیم هیچکس طرف طن ما به چشم بج	شود الله دسمی لا ری شخنه و نگو چی شوک مو و مینی ته بیره و

۱۶۹

فارسی	پښتو
و بیده نهیتو اندس	نټر کو ګتای نسي.
سبق سی و نهم	نَهْ دَيْرْ شَعْمَه لَوْسَتَه
وشمن وطن را ز شافت دادم~ باید که همه برآئے پنهان شهت وطن خود خدمت گئیم~	دَمِيني غَلِيم مَيْ دَرَّ وَ بَسُون بوْيَه چَيْ توله دَمِيني سَقَي دَپَارَه چو پَنَه وَ گَوَـ
خدمت وطن چدیت؟ خدمت وطن ہیست~ کـ ہم او وطن و ہم گذان کـ جگہم خدا ریقا لے بـرا دران کـهند یـدلـشـوـیـم~ وـنـفـقـ رـا	چو پَنَه دَمِيني خَمَدَي؟ چو پَنَه دَمِيني دَأَدَيـ چـي کَمِيني اوْ مِيني وَ سَرَه چـي دَالَّهَ پـه وـوـيـ صـوـقـ رـوـزـ چـي یـوـزـ سـمـه سـوـهـ وـدـوـهـ چـهـوـمـ

۱۵۰

فارسی	پښتو
از دل بر ایم - درای طن مهنت کنیم	له ذه و باسو - او دینې ت پاره جو پنهان
کدام خسته طن دا ګنیم -	د مینې کم چو په به کوو؟
طن خانه هاست - باید که خانه خواز	مینې موکور دی - بويچچپل
نگهداریم - رگراید شمن بوطن	و ساتو - که یو علیم زمزمه نیه
روی یخرازند باید که زن و مرد -	مع دا ګز دوی بويچچی تو شنخن
خود چوان تفناک و موته برداشت	ملکی فنی تو پاک او سوقي خلو
روی اور اپشت گردش کنیم و برجا	مع یحثت کو - او پر جانواو
هل خود نرسیم -	زونه و نه و بیرونو -

پښتو	فارسی
خواهیشته لوسته	سبق چشم
و رسنه له پرائتیل غله	بعد از خاصی از دشمن
خند بویه چی د تپیل که تو له	باید که تمايی احتیاجات خانگی خود را
چنپل جان و باسو.	خود پوره کنم.
نوئیه قوله د چماعینی وا غنڈ	د بسکا می از ده طعن پوشیم.
خپله شوئی د بل رسال خوبنده کو	شکنی خود را از شان دیگران پنهانم.
خپله زبه په قوله لو سنجایو کو	زبان خود را در تمايی نهادارم
بهاند کو.	جاری کنم.
خپله په یان پښتا نه قوله پېلو	همه فخری قوی خود افغانان په یان
و د فنره - ذامن و بولو.	برادران - فرزندان خود بدافتم

١٥٢

فارسی	پیشتو
پادشاه و سلطنت خود را هر کس از خود بیشتر سیم + هر چند که (خادم اهل فرشتگان فتنگی را) - رئیسی م، عبارتند	پاسوال او بتو اوکی خیله هه رسکی د تجان و بیلو -
مشیخه الکتاب بعون اللہ الملک الوھابیۃ	
امض محمد فرانمان لمری اعری د مسوکی د پیشتو -	
حیدر احمد لکنڈ خیل قوم فوجی - محمد حماف اور چندری - زبانه ای طایف اچک زانی قندران	عبدالوهابیہ کاغذی ترجانی مرکز د پیشتو عبدالکریم دو ریانی الکاظمی شیخان خیل الاوزیر و حکم - قوم و بیلو -
میرزا عالم خان قرم مرد - ملوک شاه بیت قوم خوگیان سکن کجی جوعل آباد -	
کتاب فارسی طبع و پر اعتمام عاضی گل احمد بکتا بهت میرزا محمد امین سرکار بیهوده د پیشتو اعتمام نهیزفت -	